

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 2 – ÚNOR – CENA 15 Kč

ROZHOVOR U KAMEN

Místní lidé byli štědrí

Ve městě proběhla v lednu 2020 Tříkrálová sbírka, kterou organizovala Městská charita České Budějovice (Hluboká, Bavorovice, Munice, Purkarec, Jeznice) + Farní charita Týn nad Vltavou (Poněšice, Kostelec, Hroznějovice), jako vždy v péči koordinátorky paní Ciglbauerové.

Bylo vybráno 118 681 Kč (Městská charita ČB) + 4 720 Kč (Farní charita Týn n. V.)

Hluboká 95 327, Bavorovice 7 529, Munice 6 259, Purkarec 8 106, Jeznice 1 460, Poněšice 1 223, Kostelec 2 219, Hroznějovice 1 278.

Celkem 123 401 Kč.

Městská charita v Českých Budějovicích poděkovala dopisem **městu Hluboká nad Vltavou za to, že umožnilo v obci uspořádat Tříkrálovou sbírku.** Samozřejmě je s organizací velká práce, ale výsledek i letos stál za to. Např. zapečetění a rozpečetění krabiček s vybranými příspěvky zaměstnalo Ing. Adámka z městského úřadu, který společně s charitními pracovníky počítal obsah všech 27 kasiček.

Zvláštní poděkování patří koordinátorům a hlavně koledníkům, díky nim se v našem městě a obcích vybrala velmi pěkná částka. Celých 65 % půjde přímo na služby městské charity v ČB, přesné rozúčtování pak během roku najdete na webu www.mchcb.cz.

Ať Vaši obec provází po celý rok požehnání, které koledníci zanesli do Vašich domovů.

Děkujeme, že pomáháte s námi!

Tolik poděkování Městské charity ČB a já bych jen dodala, že není lepšího příkladu dospělých, než když za pomoci dětí šlapáním v zimě, třeba i v nepohodě, procházejí od domu k domu s myšlenkou vzájemné pomoci a sdílení, pomoci slabším a nemocným a vzájemné pospolitosti našeho společenství.

Za fotografie přibližující atmosféru Tří králů děkujeme Zdeňce Pirglové a Zbyňkovi Novotnému.

Fotoreportáž z Hluboké najdete na webu Zbyňka Novotného: <https://tinyurl.com/trikralovasbirka>

Koledníci z Munic – bratři Tomáš a Lukáš Pirgloví, Dominik Čejka

MĚSTSKÁ POLICIE OZNAMUJE

Milí občané,

s radostí Vám oznamujeme, že **do vybavení Městské policie Hluboká nad Vltavou přibyl startovací booster.**

Pokud se Vám tedy stane, že nebudete moci nastartovat své vozidlo z důvodu vybité baterie, neshánějte příbuzné, nevolejte asistenční služby, **zavolejte nám na tel. číslo 774 728 009.**

Rádi za Vámi přijedeme, pokud zrovna nebudeme řešit závažnější situaci a pomůžeme.

4 Rozhovor se starostou hlubockých hasičů

10 Pan doktor Jan Reban

14 Městská policie – novinky ve vybavení

18 Dámský spolek Paulina

20 Dal Kubata hlavu za Blata?

24 Defibrilátor ve městě

25 Škola

27 Jaromír Zumr – Tok kachen

28 Divadelní premiéra

Nevím, jak to máte vy, ale mám pocit, že můj život už je jenom samá repríza. Všechno nádherné a dechberoucí už jsem zažila. Kdeže jsou ty časy, kdy jsem nevěděla na jakou premiéru vyrazit. Kdy se o mě přetahovaly nečekané situace s pikantními rozřešeními. Emoční události svými grády daleko přesahující finální scénu opery Carmen. Kdy přede mnou defilovaly tak originální postavy, že byste je těžko nahledali ve vrcholných dílech světové literatury. Časy, kdy jsem na vysokých podpatcích dokonalých střevíků vydržela celý den a půlku noci, abych je pak skopla z nožky po protančeném večírku a usínala vedle otevřené láhve sektu, mísy s uzeným lososem a decentně chrápajícím budoucím manželem. Který tehdy samozřejmě splňoval veškeré požadavky kladené na nejdokonalejšího muže této planety. Kde jsou ty časy, kdy jsme z plesu odcházeli poslední. Kdy jsme si ještě do mapy Evropy dělali puntíky v městech, kde jsme se polibili na náměstí.

Ty překvapené oči, které jsem kulila na ceduli s označením italského městečka Tramín, aby mi došlo, že flaška vína a Tramín mají společného jmenovatele, a že to asi bude podobné s šampaňským, tokajským, portským, koňakem, eidamem, ementálem, rokfórem i parmezánem, debrecínkou, uherákem a segedínem. Poprvé strouhaný lanýž na špagetách. Poprvé v Paříži.

Poprvé u moře. Poprvé humr. Poprvé v Římě. Poprvé v Madridu. Poprvé na chatičce u Malše. Poprvé v Tatrách. Poprvé okradena ve vlaku u Popradu.

Manžel, původně i za dlouhých domácích večerů neúnavně pózující v slušivých džínách, objevil po pár letech výhody domácích flanelových kalhot a našel gauč. Psi, kteří nás po návratu vítali nadšeným obíháním a radostným štěkotem, nám dnes zavrtí ocáskem z pelišku a převrátí se na záda, abychom je laskavě podržali na bříšku. V televizi, trpělivě společníci v kuchyni při vaření a žehlení, ještě stále žije Muž na radnici a Muž z Acapulca, Delón je pořád mladej, Lumír Nykl z Ulice má po všech těch letech stejné pyžamo a už si konečně pamatuju všechny vrahy od Slečny Marplové, Hercula Poirota i od Colomba. Seriál Sex ve městě a Přátelé evidentně donutil své aktéry založit si účet k ukládání honorářů v korunách, protože v Česku neslezou z obrazovky.

Těžko říct, co ještě může žena po padesátce zažít, aby to bylo jako POPRVÉ. Aby jí to vyrazilo dech. Takové jakože VELKÉ! Takové to jééééé! Nebo moderněji Wow! Poprvé romantické, poprvé neznámé, poprvé jemné, poprvé neznámé, poprvé zalité sluncem a ovoněné jarními květy.

Ehhh. Že by nějaký nový prací prášek?

Omluva!

Velmi se omlouvám čtenářům i autorovi článku z minulého čísla Zpravodaje. Vzpomínkový medailonek o motocyklovém závodníkovi panu Františkovi Kalašovi z Hluboké připravil pan František Kvapil, který pro Vás pravidelně přináší

zajímavé články. Zapomněla jsem uvést jeho jméno pod článkem a upřela mu tak autorství.

Ráda bych dodala, že jeho příspěvků pro Zpravodaj si velmi vážím. Těším se na březen, věřím, že stejně jako jiní čtenáři, na jeho další připravovaný článek.

Alena Mitter

Vítání občánků – sobota 22. února 2020

pro děti narozené v období od 1. 9.–31. 12. 2019, jejichž rodiče **v době narození těchto dětí měli a dosud mají** trvalé bydliště v Hluboké nad Vltavou a spádových obcích. Rodiče těchto dětí se v případě zájmu mohou přihlásit v kanceláři matriky na Městském úřadě Hluboká na Vltavou **nejpozději 10. února 2020!**

Společenská kronika

Městský úřad Hluboká blahopřeje občanům, kteří v měsíci únoru 2020 oslaví významná výročí

Ludmila Hanzalová	Hluboká	97 let
Miloslava Štýfalová	Poněšice	92 let
Roman Mallát	Hluboká	85 let
Jan Mareček	Hluboká	85 let
Ludmila Karličková	Hluboká	80 let
Libuše Horká	Hluboká	75 let
Konopová Janoušková Marie	Hluboká	75 let
Božena Jakubcová	Hluboká	75 let

**Do dalších let přejeme všem dobré zdraví,
spokojenost a osobní pohodu.**

**Žádáme občany – jubilanty, kteří si nepřejí být
uvedeni ve společenské rubrice hlubockého
Zpravodaje, aby toto oznámili nejmeně s měsíčním
předstihem v kanceláři místní matriky!**

Narodili se

Dominik Ditttrich	Hluboká
Magdalena Havlová	Hluboká
Erik Šmejkal	Hluboká
Nikola Šindelářová	Hluboká

Opustili nás

Milan Kubata	Bavorovice
Jiřina Brhelová	Hluboká
Václav Vomačka	Munice
Stanislav Kruliš	Hluboká
Marie Tlačilová	Hluboká
Emilie Pavlásková	Hluboká
Jana Váchová	Hluboká
Marta Jandíková	Hluboká
Anežka Zumrová	Hluboká
Olga Součková	Hluboká
Miluše Pazderová	Hluboká
Jana Šafaříková	Hluboká
Marie Kuboušková	Hluboká

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 2 – únor 2020. Ročník 51.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)

774457269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter

píše články neoznačené podpisem.

Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvků dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odstěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.v. p. –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Váš oheň – naše starost

Naši hasiči jsou pro obec důležití a prospěšní. Svoje hasičské usilování berou jako zálibu a koníčka. Parta šikovných chlapů, kteří jsou ochotni vzít za práci a ukrojit čas ze svého volna, a to vše bez nároku na odměnu. A protože je to baví a jsou připravení pomáhat, jsou také ochotní vzdát se jiných požitků a odvést dost práce ve prospěch města a svých spoluobčanů.

Jiří Karvánek je jejich starostou už dlouhých dvacet let. Hasičem je ovšem mnohem déle.

Uvědomují si hasiči, že vlastně odvedou dost práce i za jiné pohodlnější občany města? A to nemluvím o situacích, kdy opravdu řešíte nebezpečné záležitosti. Obdivuhodné je, že většina z vás zůstává své zálibě věrná a dělá ji celoživotně.

Tak to je pravda, jsme svému koníčku věrní. Já jsem u hasičů od svých 19 let. Když připočtu těch 46 let, kdy se tomu věnuju, tak už je to hodně dlouhý čas. Nejen u mě je to téměř celoživotní záležitost. Jsem hasičem rád a myslím, že ostatní to mají také tak.

Řekla bych, že být hasičem je i záležitost dědičná. Tvůj tatínek byl hasič?

Ano byl, a určitě to hraje roli, často se hasičská tradice v rodině dědí. Dědeček, táta a syn navazují na své předky nebo se potkají v jednom hasičském sboru. Můj táta nebyl

činný člen, ale u hasičů samozřejmě byl. Tehdy kolem šedesátých let tady na Hluboké bylo hasičů málo. Většinou ti, co byli v Lidových milicích, ti to dostali úkolem, ale sem tam někdo z chlapů z okolí se přidal. Můj táta platil jen příspěvky, těch příspěvkových hasičů je vždycky víc. Aktivní hasiči, ta činná skupina, je v menšině, ale samozřejmě potřebuje širší podporu pasivnějších členů.

Když za časů knížete ze Schwarznebergu hasiči na Hluboké začínali, bylo jich kolem 150 členů, ale činných nejvýš kolem 30. Dnes je nás kolem padesáti a v aktivním týmu chodí pracovat maximálně 16 – 18 mužských. Všichni ostatní jsou přispívající.

Letos tomu bude už dvacet let, kdy jsi starostou hasičského sboru našeho města. Ale začínal jsi jako mladý kluk, řadový hasič. Začínal jsem jako strojník – řidič, pak jsem nějaký čas dělal preventistu. Každé město mívalo svého preventistu, hasiče, který obcházel školky a školu, chodil po domech a kontroval... jestli není nepořádek kolem kotle, jestli nejsou zatarasené únikové cesty v budovách, zkrátka jestli je všechno z požárního preventivního hlediska v pořádku. To už se teď nedělá, nikdo dnes dobrovolného hasiče do domu nebo fabriky nepustí. Profesionální hasiči ale dosud kontrolují například školy nebo velké podniky

a veřejné budovy...

Pak jsem nějaký čas dělal vedoucího mládeže a dětiček – malých hasičů. Petrovi Mrskošovi jsem pomáhal, když vedl oddíl děvčat. Měli jsme soutěžní družstvo. V současné době se k nám zase dětičky vrátily, pracuje s nimi Cedrik Klimeš, a já a ostatní kluci vypomáháme. Zajišťuji, aby měli materiál, programovou náplň a všechno fungovalo. S dětmi, které hasičina baví, je to radost.

Jak se učí hasičským dovednostem děti? Učíte je, co dokáže živý oheň? Je to skvělé, že tenhle oddíl pro malé hasiče zase vznikl. Mužských autorit a příkladů správných chlapů, co umí vzít za práci, je bohužel pořád hodně málo.

Děti začínáme zasvěcovat do tajů hasičiny, učíme je pomaloučku topografii, zdravotnickou průpravu, první pomoc, vážeme uzly, pojmenováváme, jak se co nazývá, ukážeme si práci s náradím. Zatím chodí všichni poctivě, baví je to, je jich kolem dvaceti, věkově od čtyř let výše...

Děti mají soutěž, která se jmenuje Plamen, ale přímo s ohněm samozřejmě nepracují. Plní úkoly třeba ve dvojicích, takový všestranný závod, kde střílí ze vzduchovky, učí se jak zavázat zraněnou ruku, rozeznávat topografické značky a číst v mapách, naučí se, jak se pohybovat v terénu, a jak si poradit

Andělské zvonění na náměstí. Hasiči vaří teplé nápoje. Foto: archiv Jiřího Karvánka

v různých situacích. Takže se řeší věci spíše z okolí ohně, ne přímo s ohněm. I když dobré buřty si samozřejmě umíme na našich akcích opéct a bezpečně zapálit a uhasit táborák se naučíme také.

Při akcích s dospělými pak ukážeme, jak se co dělá a ovládá v našich vozidlech, a jak se pracuje s technikou, a samozřejmě vše komentujeme a dotazy zodpovíme.

Na Hluboké se tradovalo, že se jezdilo na různé hasičské soutěže.

To je pravda, za léto jich bylo třeba dvacet. Závodily nejen děti, ale také dospělí hasiči. V dnešní době už na soutěže musí být vycvičená parta opravdu namakaných sportovců, kteří musí aspoň 3 x týdně pořádně trénovat. Už to není taková místní společná zábavná akce pro radost hasičského kolektivu, tak jak to bývalo dřív. Zvládnout veškeré množství techniky, útok na sto metrů, mašiníra, technici v akci... kdepak, to už musí být vyložení sportovní profici, aby zvládli limit.

Ale rok co rok přesto jednu hlubockou hasičskou soutěž organizujete?

Svého času jsme jezdili na soutěže do Mariánských lázní. Líbilo se nám to, pak jsme přestali, ale před 18 lety jsme si řekli, že podobnou soutěž pro hasiče zavedeme i u nás. Je to akce na závěr sezony v prosinci, soutěž *O hlubockého kapra*. Abychom si dokázali, že v i těch ztížených zimních podmínkách hasičské útoky a figle zvládneme. Dáme si u toho i svařáček, pokecáme, je to příjemná bilance roku.

Nakolik se změnila podoba hasičských zásahů za léta své historie?

Hasičí technika, vybavení aut, výzbroj a výstroj, to vše je samozřejmě mnohem dál, jenom za ten čas co jsem u hasičů já sám. V mnoha ohledech je vše velmi ulehčeno moderní technikou.

Změnil se ale i přístup hasičů. My když začínali, tak jsme byli hasičině zcela oddaní. V našem hodnotovém žebříčku byli na prvním místě hasiči, na druhém hasiči a na posledním taky hasiči. Kluci v hasičárně vlastně žili, každý den, každý víkend. Ale je to přirozené, dřív byla na vsi nebo v městečku kopaná a hasiči. Dnes na Hluboké nabídku sportů a aktivit ani nespočítáš.

A tak svůj zájem kluci dělí mezi hasiče, nějaký další sport nebo koníček a mezi práci, a samozřejmě rodinu. Jsou zkrátka i jiné nabídky kolem. Dnes jsme rádi za každého člena, který projeví zájem a nějakým způsobem se zapojí do práce.

Obrátíte svoji činnost vstříc potřebám města.

My nemůžeme našim členům nabídnout nic víc kromě dobrého pocitu z toho, co děláme.

Ale ono nám to stačí. To, že si občas uděláme nějakou radost, vyjedeme s malými hasiči na výlet, my starší se sejdeme, uspořádáme bál společně se školou, to je naše relaxace a vzájemná pohoda. Ale jinak nás potěší, když nám za odvedenou práci někdo poklepá po rameni a poděkuje: „Díky, jste borci, že jste pomohli“. Jako dneska v noci při požáru v bytě v Zámostí, odjížděli jsme ve tři v noci, majitel děkoval.

Co všechno obnáší funkce starosty hasičů?

Za socialismu to byl předseda, nicméně v dobách Schwarzenbergů a teď po roce 1989 vždycky starosta. Mám na starosti především finance sboru. Starám se o to, aby bylo z čeho brát, a pak také o styk s veřejností – komunikuji s městem a dalšími subjekty, sháním sponzory a podobně.

Naše vybavení se rovná výbavě profesionálních hasičů. Za poslední roky jsme dovybavili, co bylo potřeba.

Ted' nás trochu pálí jedno auto, cisterna. Má pětatřicet let, technicky je zastaralá, a bylo by potřeba se poohlédnout po nové. Jenže nové hasičské auto stojí 9 milionů. Pro letošek žádné granty na nákup vozu vypsane nebyly, jsme domluveni s městem, že pokud bude vypsán grant pro rok 2021, pokusíme se zažádat. Poslední takto velkou investici na hasičské vozidlo splácelo město pět let, aby to rozpočet unesl. Tehdy to byla poloviční částka, ale už jsme zase o sedm let dál a ceny se zvýšily.

To znamená, že se v hasičské zbrojnici scházejí lidé určitého typu a založení, kterým práce pro obec přináší radost. Nacházejí tady přátelství, společný zájem, stroje, to mužské baví... Táhnete za jeden provaz, jeden za všechny a všichni za jednoho...

Hasiči nemůžou vyniknout každý sám za sebe. Vždycky musí pracovat v týmu. Při zásahu nesmíš nic dělat na svou pěst, riskovat úraz, to je špatně. Jeden je vázaný na druhého, jeden jistí druhého, když někam vlezou a něco se mi stane, ničemu nepomůžeš, jenom zkomplikuješ situaci. Slepě do nebezpečí nejedeme, jsme proškolení, abychom věděli, co si můžeme dovolit.

Ale když pak jedeme od ohně a máme radost, že jsme zachránili kus lesa, nebo že ten byt neshořel celej, někdo zavolá, že má vodu ve sklepě a my ji jedeme vyčerpat... všem nám dělá dobře, že jsme pomohli. Město, kraj nám svěřuje techniku, se kterou dokážeme spoustu věcí. Jsme tu pro lidi, pro obec.

A jsou lidi a město vděční?

Město nás podporuje, kde může. Lidi poděkují, jsou rádi za pomoc. Něco jiného byly povodně, tam byla opravdu psychika na hraně, leckdy si na nás někdo vylil bezmoc a zlost, ale to jsme taky chápali. Všichni jsme jen lidi,

jen my máme ty hraniční situace trochu víc natrénované...

Ale i když je dneska hasičská technika skvělá, přece jen je oheň pořád silnější pán než dobrý sluha. Požáry v Austrálii...

Ano, to už je živěl, co se vymyká kontrole. Na druhou stranu oheň pořád vnímám tak, že proti němu můžeš bojovat, můžeš ho nějak ulít. Ale když přijde velká voda, neuděláš nic. Evakuace, pytle s pískem a hráze, jenže pak ti voda přiteče z druhé strany a tak v zásadě jen stojíš a čekáš, až to opadne. Stejně je to s vichřicí, musíš počkat, až přestane foukat, protože jít do lesa a riskovat, že na nás padne strom, je hloupost.

Máš dvě dcery, co nějaký hasičský pokračovatel?

Mám dva vnoučky, kluky, mám je oba v hasičském kroužku, takže tím by mohla být linie pokračovatelů zajištěna. Snad je to bavit bude. Samozřejmě že v době puberty nám někteří kluci utečou, tak jako ve čtrnácti děvčata, radši si místo běhání s hadicí začnou lakovat nehty. Když jsme mívali čistě dívčí oddíl, to je pochopitelné, pak už je hasičský kroužek neoslovuje. U některých kluků je to ale tak, že se v době mladé dospělosti ztratí z našeho okruhu. Pro věk od 15-18 let nemáme dorostenecké družstvo a mladým hasičem se můžou kluci stát až od 18 let. Předtím nesmí být u zásahu, takže to je taková časová mezera, kterou u nás bohužel nezaplníme. Ale stává se, že se kluci, kteří u nás byli jako děti v kroužku, vrátí ve chvíli, kdy je jim třicet. Založí rodinu, mají zaměstnání, a vrátí se ke svému koníčku. To nás taky moc těší.

Hasič potřebuje chápající rodinné zázemí. Odchází často, někdy nejen ve dne, ale i v noci k zásahu.

Při povodni jsme doma skoro nebyli. A i při jiných událostech moje žena vezme sekačku na trávu a jde za mě sekat školní pozemky nebo mě různě zastoupí, protože pracovní povinnosti mi stojí (Jiří Karvánek pracuje jako školník ZŠ na Hluboké). Rodina nemusí být vysloveně nakloněna mému koníčku, ale je potřeba, aby ho tolerovala a nevyčítala. A tak to našťastí mám.

Také už nejste jen pozemští hasiči, máte dvě lodě a sloužíte i na vodě.

Ano, to je další radost a taky starost s další technikou, s nutností doplnit si zkoušky na vůdce malého plavidla. Vyřešili jsme i problém, kam loď uložit přes zimu, díky profesionálním hasičům a dohodě mezi městem a jimi. Máme pracovní loď, na kterou se vejde víc lidí, je praktická, pro naše účely vhodná, má různé vychytávky včetně nájezdu pro kočárky, vozíčkáře. Už jsme zkoušeli evakuaci na širší

Foto: archiv Jiřího Karvánka

hladině Hněvkovické přehrady. Kdyby se něco stalo s nějakou turistickou lodí, zasáhneme a naložíme najednou až 15 lidí. Takže velkou loď máme na řece, druhý člun uskladněný, kdyby se stalo něco na jiné vodní ploše, abychom naložili a jeli na místo.

Mám takový pocit, že máte úkolů, které by vydaly na celodenní zaměstnání.

Kdybych přišel do hasičárny každý den, našel bych tam něco nutného na práci. Teď třeba budu připravovat nářadí pro děti na oddíl, a to mi určitě zabere dva tři dny času, než to správně napasuju... Pravda je, že práce u nás je pestrá, jednou jedeš odemýkat zabouchnutý byt, podruhé řezat padlý strom přes cestu, dohlížet při kulturních akcích...

A hlavně ty blondýnky, co vynášíte z balkónu hořícího bytu...

No, a to se nám právě ještě nepovedlo!!! Co se nám povedlo, to je, že občas přenášíme jednoho silnějšího pána, má asi 180 kilo. Protože si nás vyžádá záchranka na pomoc, když pro něj jede. Nebo jsme jim pomohli vynést od řeky v příkrém břehu v nafukovacím lehátku rybáře, co si zlomil nohu. Takže na blondýnku, co má 50 kilo, pořád ještě nedočkavě čekáme!

Zásahů je během roku dost, kolem stovky minimálně. Letos už v lednu dva výjezdy k ohni...

A jak tedy oslavíš svých dvacet let starostování sboru hlubockých hasičů?

To se neslaví, to tak prostě je a život jde dál. Loni jsem oslavil svoji pětadesátku a teď už tak spíš pokukuju po nějakém svém zástupci.

Přece jen už by měla nastat nějaká generační výměna, kluci kolem těch třiceti pěti, čtyřiceti let už mají na věci jiný pohled než já, za mého mládí se to dělalo jinak než dneska... Ale jinak všechna čest, rozumíme si, takže si vždycky všechno vyříkáme, jak je potřeba. Nemáme to rozdělené na „staří – mladí“, to ne, držíme spolu bez ohledu na věk. Když jde o věc, u zásahu musíš zachovat chladnou hlavu, pomáhat jeden druhému. Emoce si vyřešíme vždycky až v klidu hasičárny, když si pěkně nahlas vysvětlíme, co kdo měl udělat jinak a lépe, usmívá se Jiří Karvánek.

Co vám tedy, milí hasiči a milý pane starosto hasičů, popřát? Málo ohně jako nebezpečného škůdce? Taková ideální situace asi nikdy nenastane.

V posledních letech je výjezdů k ohni méně. V obore se dnes už dřevo nepálí, ale štěpkuje. Byly časy, že jsme tam byli osmkrát do roka. To spíš soukromí majitelé lesa pálí a nechají oheň dohořet bez dohledu... Když se před 40 lety vlezlo do stodoly, byla tam sláma a seno. Dneska tam najdete zaparkované auto, kanystry s benzínem a propan-butanované láhve. Dneska prostě nevíš, do čeho jdeš. Dřív hořelo dřevo nebo uhlí, dneska chemikálie a plasty, kouř je nebezpečný, jedovatý. Kromě klasických požárů spíše převažují technické zásahy. K dopravním nehodám nejedeme, na to nejsme vybaveni. Tam opravdu musíš do pěti minut vyjet, mít k dispozici vyprošťovací zařízení a navíc k zásahům u nehody musíš být vyškolený – tam je totiž důležitá i ta psychická připravenost zasahujících. Proto k nehodám jezdí buďjovičtí profesionální hasiči.

Vy jste vlastně taková armáda, dá se říct.

No, armáda, která nemá pozor, pohov, pochodem vpřed. Ale tak trochu ano, někdo tomu musí velet a poslušnost musí být. Musíme se chovat podle požárního řádu. Co se týče techniky, je častý nácvik co, kdy a jak použít, hodně důležitý. Abychom při zásahu nepřemýšleli kam a jak sáhnout a měli jistotu ruku i hlavu.

Uniformu máme parádní s brigádyrkou na slavnosti a ozdobu města, pak PS dvojka – to jsou pracovní kalhoty a bunda. Dále samozřejmě nepostradatelné montérky, lezeckou kombinézu na zip hasiči zvanou „lezec“, kterou používáme všichni i když nejsme lezci. A zásahová uniforma: kalhoty, kabát, boty, přilba, rukavice třívrstvé nehořlavé. Pro jednoho hasiče stojí vybavení asi 40 tisíc.

A nějak speciální hasičské prádlo? Ne, máme klasické funkční tričko a spodky. To spíš podle počasí, pokud víme, že budeme někdo dohlížet ve velkých mrazech – oheň se uhasí a my to budeme hlídat až do rána, vybavíme se dospod tepleji. Tehdy zjistíš, že ani hasičům není pořád horko.

Hasiči se musí nějak udržovat ve formě. Ty jsi začal sportovat: běhat a jezdit na kole, plavat. Stal ses členem RESOLUTION TEAMU. Sdružuje sportovce, kteří se věnují především triatlonu. Plavání, cyklistika a běh jsou pro nás denním chlebem, který nám chutná – to je vaše motto.

Takže tvými oblíbenými kratochvilemi se stal dlouhý triatlon, terénní triatlon, MTB, silniční cyklistika, běh, běžky. Vítězil a účastnil ses

mnoha závodů XTERRA, 1/2 IRONMAN, Night Run Č. B., běhu kolem Hluboké 25 km – to jmenuji jen pár namátkou vybraných. Bylo jich mnoho, ať už v Čechách, Rakousku nebo Německu. A další zřejmě budou následovat...

Já začal intenzivněji sportovat asi před deseti lety, aby se něco změnilo. Už jsem nebyl úplně mladý kluk, dotáhl jsem to na 116 kilo a doktor mi řekl, pane Karvánku, udělejte se sebou něco. Já řekl dobře, shodil 28 kilo, začal jezdit na kole, běhat a plavat a zkusil triatlony, maratony a železný muž. Zatím mě to drží, baví, ale úměrně věku. Nejde mi o to, jestli jsem první od začátku nebo třetí od konce. Ale mám dobrý pocit, že závod dám za šest hodin. Nutí tě to vstát z gauče, 2 x týdně si zaběháš, třikrát sedneš na kolo a přijdeš zas do trochu jiné party, než je ta hasičská. Celý železný muž je velké sousto, stačilo mi, že jsem si ho jednou zkusil a dokázal si, že ho udělám. Jinak mi stačí menší dávky, chci ještě pár let sportovat a nezničit se při tom...

Pracuješ také jako zastupitel města. Jaké vize máš do budoucnosti?

Co se týče hasičů, my sami ani tak vize do budoucnosti nemáme, ale má ji s námi

hasičský záchranný sbor Jihočeského kraje. Rádi by z nás měli poloprofesionální jednotku. Abychom spadli do kolonky JPO II., což je výjezd do pěti minut. Tím bychom byli k dispozici a k pomoci. Znamená to už trochu placenou pozici a profesní zařazení, ale hlavně to znamená každodenní pohotovost 4 mužů. Protože ale máme 90 % členů zaměstnaných mimo Hlubokou, tak je vyloučené výjezd stíhat. Ze zákona už bychom tam mohli být, ale personálně dohromady nezajistíme velitele, strojníka a dva hasiče – naplnit každou službu, každý den, sedm dní v týdnu, 30 dní v měsíci. Personálně to při pouhých 18 lidech zkrátka nejsme schopni dát dohromady.

Tak jako tak ale musíme mít papíry na zdravotně, motorovou pilu, dýchací přístroje, abychom mohli vlézt do hořícího objektu, to je prostě nutnost. Školení absolvujeme během celého roku. Je to proto, že pokud s nimi jedeme společně k zásahu – a kdyby si profesionální hasič zlomil nohu – vy nastupujete místo něj a musíte mít to samé proškolení jako on. Z toho se nevymluvíte, stejně jako naše hasičské auto musí být pořád pohotovostně připravené k výjezdu.

Co se týče nasazení jednotek k ohni, to má na starost dispečer profesionálních hasičů, ten si vyžádá nás nebo jiný sbor z okolních obcí. Zařazení sborů do různých kategorií také charakterizuje jejich možnosti a použití. My zvládneme vyjet do těch 5–7 minut, pětka jsou například ti, co mají jen dopravní automobil a nemají cisternu. To bývají kluci právě na vesnicích, využívají se, když se děje něco přímo v okolí obce, dohled nebo jiná pomoc v rámci pomoci dobrovolných hasičů profesionálním.

Hasičská modlitba

Nechť kdekoliv oheň vzplane, já splním svoji povinnost. Pro záchranu životů, Pane, dodej mi síly dost. V náručí vynést dítě, když ještě nevypršel čas, ale i starce, matku, která má šedý vlas. Stále na stráž stojím, protože povolán jsem, před ohněm blízké chráním a pomoci chci všem. Když i Tvá vůle se má stát, že sám přitom život ztratím, požehnej, Pane, mé rodině a laskavou rukou vrať jim, co při plnění poslání jsem jiným lidem dal.

Hasičské desatero

1. Nehledej v dobrovolném sboru hasičském ni zisku, ni slávy, nýbrž jen povinnosti bratrské pomoci v neštěstí.
2. Jsi-li hasičským dobrovolníkem, buď jím celou duší a celým tělem, nemáš-li dobré vůle, nejsi dobrovolníkem a jsi dobré věci na obtíž.
3. Buď obětavý a statečný, ale jednej vždy s rozvahou, zbytečně nevydávej se v nebezpečí a dbej v činnosti hasičské svého zdraví.
4. Jsi-li činovníkem, nevypínej se nad jiné, ale pamatuj, že ti, kteří Tě zvolili, očekávají od Tebe činnost zvýšenou a všechny přednosti těla i duše.
5. Bratry své považuj za rodné, jsi-li vzdělanější, nepohrdej jimi, ale hled se jich povznést.
6. Pamatuj, že na hasičském dobrovolníku se žádá povaha přímá, šlechetná a vlastenecká, v pospolitém jednání počestná a vlídná.
7. Užitečnost hasičského zřízení dokazuje se lépe skutky než slovy, ale zájmy hasičské dlužno vždy a všude slušným způsobem hájit.
8. Nevývolávej ve spolku různic, sporů a pohoršení, ale přičiň se kvůli dobré věci, abys všeliké neshody přátelským způsobem zamezil nebo usmířil.
9. Máš-li na sobě čestný stejnokroj hasičského dobrovolníka, pamatuj, že nevhodným způsobem a chováním nezpůsobíš hanbu jen sobě, ale zařízení, jehož odznak nosíš.
10. Jsi-li členem hasičské dobrovolnosti, pak se tímto desaterem řiď a pak budeš dobrým hasičským dobrovolníkem.

zdroj: SDH Kozlany

Ohňový patent Marie Terezie

Průlom v protipožární ochraně na území Čech nastal přesně před 268 lety. Tehdy začal platit ohňový patent Marie Terezie. První ucelený předpis zaváděl jasná pravidla při výstavbě domů. Všechny chalupy například do roka musely mít zděný komín.

Ohňový patent řešil nejen první základy stavebních protipožárních opatření, která v té době byla vyžadována, ale také první protipožární opatření z hlediska hasebního zásahu.

„Například zavěšení kožených věder, žebříky nebo trhací háky. Budovy, které sloužily například ke skladování obilí, musely být dál od vesnic, aby se případný požár nešířil na obydlí stavení,“ vysvětluje pravidla ohňového patentu vedoucí Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje Martin Legner.

Také bylo doporučováno dostatečné množství studní v rámci vesnic, aby byla zajištěna protipožární voda. Mezi protipožární opatření patřila i výstavba stromů, aby nedocházelo k přenášení požárů mezi jednotlivá stavení příliš rychle.

„Ne všichni protipožární ochranu dodržovali, a tak další a další panovníci museli vydávat nová a nová nařízení. Důvodem byly často finance. Mnoho lidí mělo například dřevěné komíny a ne vyzděné, ale neměly peníze na jejich úpravu,“ říká Martin Legner.

Poplach se vyhlášoval kostelními zvony nebo zvony v kapličkách. Místní muži se seběhli a snažili se požár uhasit. Povedlo se zabránit šíření požáru na další stavení, ale zasažená se většinou zachránit nepovedlo.

První profesionální hasičský sbor vznikl v Praze v roce 1853 a první dobrovolný v roce 1864 v obci Velvary ve Středočeském kraji.

Lucie Šmídová Hněvkovská, televize Seznam

Hluboční hasiči budou mít nejbližší výročí v roce 2021, kdy oslaví 145 let od založení sboru na Hluboké. Krásných 145 let se statečnými a pracovitými muži, ochotnými vyjet hasit oheň ohrožující bezpečí v obci.

Je to adrenalin, který při zásazích ve prospěch města zažívají. Jsou prostě chlapi se vším všudy. A znáte hasiče, občas použijí šibeniční humor. Proto naši kluci mají trička a na prsou nápis: Váš oheň, naše radost! Ale když jedou k zásahu, humor jde stranou. Jirka Karvánek v autě veze sedm tátů od rodin, tak je přece nevyklopí na půl cesty do příkopu. Být hasičem znamená určitý životní postoj a zodpovědnost.

Kulturní program Panorama

www.kcpanorama.cz | https://www.facebook.com/KcPanorama/
ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ! | ZAČÍNÁME PŘESNĚ PODLE PROGRAMU!

DOLITTLE

Příběh výjimečného muže, pozoruhodného zejména tím, že si mnohem víc než s lidmi rozuměl se zvířaty. A to doslova. Náš doktor Dolittle ovšem není nudný veterinář, nýbrž stoprocentní dobrodruh, po jehož boku se nelze nudit.

MODELÁŘ

Příběh dvou kamarádů, kteří provozují prosperující půjčovnu dronů, se odehrává v současné Praze. Majitel firmy přezdívaný Plech (Jiří Mádln), ve volném čase rapper, sní o velkých penězích a neochvějných jistotách.

MALÉ ŽENY

Autorka a režisérka Greta Gerwigová (Lady Bird) vytvořila Malé ženy, které čerpají z klasického románu a díla Louisy May Alcottové, a zároveň se v autorčině alter egu Jo Marchové odráží její fiktivní život.

CHLAP NA STŘÍDAČKU

Patnáct let vdaná Zuzana jednoho dne zjistí, že má její manžel Jiří delší dobu poměr s jinou ženou. Zuzana neváhá, rozhodne se svou sokyni Lenku navštívit a učinit ji tak trochu netradiční návrh. Její plán je přímo skandální.

PŘÍLIŠ OSOBNÍ ZNÁMOST

Natálie je svobodná třicátnice. Je šťastná, má dobrou kariéru a dlouholetou nejlepší kamarádku Simonu, které se právě obrátil život vzhůru nohama. Simona je čerstvě po rozvodu a snaží se vyrovnat s tím, že její jedenáctiletý syn odchází žít k otci.

V SÍTI

3 herečky, 3 pokojíčky, 10 dní a 2458 sexuálních predátorů. Experiment, který naléhavým způsobem otevírá tabuizované téma zneužívání dětí na internetu. Tři zletilé herečky s dětskými rysy dostávají za úkol prostřednictvím falešných profilů na sociálních sítích předstírat, že je jim 12 let.

St 5.2.2020 od 19:00 150.00 Kč

USA • 2020 • 102 min •

2D CD MP PREMIÉRA

Čt 6.2.2020 od 19:00 150.00 Kč

CZE • 2020 • 109 min •

2D CD 12 PREMIÉRA

St 12.2.2020 od 19:00 150.00 Kč

USA • 2019 • 95 min •

2D ČT 12 PREMIÉRA

Čt 13.2.2020 od 19:00 150.00 Kč

CZE • 2020 • 90 min •

2D CD 12 PREMIÉRA

St 26.2.2020 od 19:00 150.00 Kč

CZE • 2019 • 107 min •

2D CD 15 HRAJEME

Čt 27.2.2020 od 19:00 150.00 Kč

CZE • 2019 • 100 min •

2D CD 12 PREMIÉRA

Dětská představení

www.kcpanorama.cz | https://www.facebook.com/KcPanorama/
ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ! | ZAČÍNÁME PŘESNĚ PODLE PROGRAMU!

TLAPKOVÁ PATROLA: VŽDY VE STŘEHU

Neohrožená Tlapková patrola znovu míří do kin, tentokrát v úplně novém a speciálním závodnickém filmu. Kluk Ryder a jeho psi záchranářský tým nikdy neví, jaký úkol jim nový den v Adventure Bay přinese. Jsou ale vždy ve střehu a díky tomu pro ně žádný problém pro ně není příliš velký.

SUPER MAZLÍČCI

Starosta města se totiž zbláznil. Rozhodl se vyhnat všechny živé obyvatele a z jejich domova udělat město robotů. Animovaný rodinný příběh od režiséra Reinharda Kloosse (Hurá do Afriky!).

CESTA ZA ŽIVOU VODOU

Fantasy pohádka Cesta za živou vodou volně navazuje na předchozí snímek Cesta za králem trollů, v němž jsme poprvé potkali dobrosrdečného Espena, jeho dva bratry a krásnou a odvážnou princeznu Kristin. Statečného Espena nyní čeká ještě větší dobrodružství.

MOSLEY

Mosley a jeho rodina stejně jako ostatní kozloni slouží lidem. Nikoho ale nezajímá, že kozloni jsou inteligentní bytosti, které mluví a používají jazyk jako lidé. Mosley tvrdě pracuje celé dny na farmě, kterou ovládá výbušný farmář Simon.

Ne 2.2.2020 od 17:00 130.00 Kč

CAN • 2019 • 70 min •

2D CD MP PREMIÉRA

Ne 9.2.2020 od 17:00 130.00 Kč

DEU • 2019 • 89 min •

2D CD MP PREMIÉRA

Ne 16.2.2020 od 17:00 130.00 Kč

NOR • 2019 • 99 min •

2D CD MP PREMIÉRA

Ne 23.2.2020 od 17:00 130.00 Kč

CHN • 2020 • 97 min •

2D CD MP PREMIÉRA

Komorní scéna

www.kcpanorama.cz | https://www.facebook.com/KcPanorama/
ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ! | ZAČÍNÁME PŘESNĚ PODLE PROGRAMU!

UZBEKISTÁN A TÁDŽIKISTÁN

Slovem provází RNDr. Roman Kössl.

...

A DO PYŽAM! - Divadlo Piki

Abý nenechal svou milenkou v den jejích narozenin doma samotnou, pozve ji „pán“ na venkov, kde pravidelně tráví víkendy se svou manželkou. Aby ospravedlnil její přítomnost, pozve i svého nejlepšího přítele. Vše zkomplikuje služka, která má stejné jméno jako „pánova“ milenkka.....

JE TO NA BEDNU - Divadelní spolek Křížžáci

Zabedněná fraška z časů, o nichž už nikdo nevěří, že byly. Volně podle jednoaktové hry Bedny Muzy Pavlovové. Nastudováno k 30. výročí Sametové revoluce.

St 19.2.2020 od 17:00 0.00 Kč

• • 60 min •

||

Pá 7.2.2020 od 19:00 200.00 Kč

So 8.2.2020 od 19:00

Čt 20.2.2020 od 19:00

Pá 21.2.2020 od 19:00

So 22.2.2020 od 19:00

So 1.2.2020 od 19:00

Pá 14.2.2020 od 19:00

So 15.2.2020 od 19:00

Pá 28.2.2020 od 19:00

So 29.2.2020 od 19:00

100.00 Kč

Pan doktor

Motto: Každý praktický lékař se naučí víc od života než z knížek. - Robert Koch

Pan doktor Jan Reban sice není hlubocký rodák, ale jak z následujících textů a rozhovoru zjistíte, bylo mu tohle město předurčeno už ve chvíli, kdy se zde poprvé ocitl. Miminku, které se muselo záhy po příchodu na svět poprat s těžkou nemocí, stály hlubocké sudičky u kolébky s příslibem profese lékaře v místním zdravotním středisku.

Praktický lékař je odbornost, odvozená od slova praktický. A na praktických lékařích leží možná více odpovědnosti ve stanovení diagnózy než na lékařích ze specializovaných oddělení. Doktora, který dobře dělá své řemeslo, oceňují všichni místní občané. Zdravotní sestry z jeho ordinace mu pomáhají ze všech sil a za svého doktora by dýchaly. Pacienti si ho váží za to, že jim pomohl od bolístek menších či větších a byl oporou i v těžších chvílích života. Doktora House zná celý svět, doktora Štrosmajera celé Česko – Slovensko a přilehlé evropské státy, doktora Rebana znají všichni hlubočtí občané. Ale nemylně se, také on je díky své specializaci známý daleko za hranicemi svého obvodu i republiky.

Dobří lékaři mají i další zájmy mimo svůj obor. A díky tomu zasahují i své širší okolí. Do aktuální historie města se pan doktor vepsal důkladně. Vždycky stojí u něčeho nového, dokázal postrčit na světlo myšlenky, které byly v určité chvíli důležité. Mnohým myšlenkám pomohl na svět, a třebaže se později vzdálil, ony dosud žijí svůj příběh.

V lednu pan doktor Reban oslavil významné jubileum. Můj muž, také pán v letech, říká, že návod na to, aby se člověk dožil určitého věku, je naprosto jednoduchý: Prostě neumřít!

Což je sice geniální rada, ale myslím, že důležitý je i dovětek: Zůstat aktivní, moudrý a pozorný ke svému okolí. A využít své zkušenosti pro další plány ve prospěch okolní společnosti. Myslím, že tohle dokáže pan doktor Reban dokonale. A ještě se přitom usmívá svým obvyklým veselým i laskavým úsměvem.

Doktorské curriculum vitae

Vážená paní redaktorko,

jednou jste napsala, že jsem již dvakrát odmítl rozhovor pro Hlubocký zpravodaj. Ano, bylo tomu tak, a já bych se nyní rád chtěl pokusit o nápravu. Jednak jsem ukončil minulé září své 49 leté působení jako hlubocký lékař a dále i proto, že jsem nikdy neměl příliš rád zdůrazňování ústků v minulosti, ale také i zvýrazňování nějakých aktů rezistence. Vzpomínáním se události opět prožívají.

Rodiče se poznali v období 2. republiky, která trvala pouze několik měsíců a byla důsledkem mnichovské dohody s odtržením Slovenska a Podkarpatské Rusi. Zklamání obyvatel a obavy z dalšího vývoje bylo završeno vznikem Protektorátu Čechy a Morava. Počátkem 40. let bylo mrazivé počasí, ale také stejná nálada s pasivní rezistencí.

V té době jsem se tedy narodil, byl leden 1940 a já jsem dostal záškrt. Moje matka přešla z budějovické porodnice k mému strýci Dr. Kalenskému, který byl v té době veterinárním lékařem na Hluboké. Shodou okolností bydleli v domě na rohu nynější Masarykovy ulice, přímo naproti dnešnímu zdravotnímu středisku, které se od roku 1971 stalo mým celoživotním údělem.

Můj otec, tehdy 28 letý, vystudovaný právník, byl, jak to v tomto věku bývalo, levicovým intelektuálem, s velmi dobrou angličtinou a zdůrazňováním vzdělávání. Dal mi základy angličtiny a později i latiny. V té době jsem měl jako své vzory tři bratrance, Otu, Josefa a Zdeňka Kalenských, kteří mně doporučovali později ve 40. letech některé dobré knihy. Pamatuji například na Královskou cestu za dobrodružstvím od Richarda Haliburtona, myslím, že to byl později důvod k mým neustálým pokusům o cestování. Byl jsem vychováván k tomu, abych měřil stejnou měrou a pomáhal všem bez rozdílu. Pomáhej nemocným, ale i ne – mocným, říkal můj otec.

Když jsme se později, počátkem 50. let přestěhovali do Březnice, můj táta přispěl vrchovatě ke vzniku gymnázia – tehdy 11 leté střední školy, kde také prosadil výuku angličtiny. Velký hřích v době po úmrtí Stalina a Gottwalda, kdy tento jazyk byl pokládán za jazyk špiónů. Poslouchání

zahraničního rozhlasu a hledání letáků shazovaných na naše území bylo mým koníčkem. Moje první cesta do zahraničí byla do Polska koncem 50. let spolu s bratrancem Zdeňkem, velké dobrodružství. Seznámil jsem se tam s jedním americkým knězem, který mě později zásoboval současnou americkou literaturou – Beat generation, Salinger, ale s podivem i Orwel přešel naše hranice. Z této literatury jsem později překládal a rozmnožoval na stroji, zakoupeném v Tuzexu.

Později v roce 1957 jsem byl přijat na lékařskou fakultu a navštěvoval přednášky významných profesorů, kteří byli pokládáni za zakladatele svých oborů. Prof. Borovanský – anatomie, prof. Jedlička – patolog, prof. Prusík, později považován za jednoho ze zakladatelů geriatric, a zejména prof. Vondráček – psychiatr, na jehož přednášky chodili ne jenom studenti medicíny, ale i studenti z dalších fakult, filozofie, historie, takže často se poslouchalo i ve stoje.

Koncem 50. let byl můj otec zatčen a odsouzen, já jsem byl krátce na to děkanem lékařské fakulty v Praze vyloučen ze všech vysokých škol v tehdejší Československu. Začal jsem pracovat jako dělník v Energovodu, kde jsem byl 4 roky. Nejdříve jsem kopal jámy pro stožáry vysokého napětí, později jsem vytyčoval trasy plánovaných elektrických sítí. Každý rok jsem opět žádal o přijetí zpět na fakultu. Až po svatbě s manželkou Věrou, kdy jsem změnil trvalé bydliště, se podařilo změnit ortel vyloučení a byl jsem opět v roce 1963 přijat k dokončení studia. V tomto období jsem se snažil pomáhat matce, která se s mým mladším bratrem přestěhovala do Českých Budějovic. Tehdy jsem míval dost volna, pracovali jsme jen 4 dny v týdnu, a tak jsem se v Praze toulal po antikvariátech a pídil jsem se po některých téměř – libri prohibiti – z okruhu Franze Kafky, ale také katolické moderny.

Po promoci v roce 1967, jsem již jako ženatý, nastoupil do nemocnice na Mělníce. Krátce na internu, infekční oddělení a chirurgii, ředitel mi po nástupu řekl: Honzo, s tvým životopisem nemůžeš počítat s velkou akademickou kariérou. Nastoupil jsem jednoroční vojenskou službu v blízkosti Mělníka. Po návratu z vojenské služby, tedy počátkem léta

1968, po obsazení spřátelenými armádami, jsem byl závodním lékařem ve Spolaně v Neratovicích. V uvolněné atmosféře jsem na podzim téhož roku požádal o roční stáž na univerzitě v italském Miláně. Z pasového oddělení jsme dostali souhlas spolu s manželkou, která však mohla zůstat jen 3 měsíce, po uplynutí si jela pro prodloužení povolení do Prahy, ale to jí nebylo uděleno. Zůstal jsem v Miláně do ukončení mého povolení sám a po roce jsem se vrátil. Za svého pobytu jsem se věnoval geriatrii, v čemž jsem pokračoval i po návratu.

Nastoupil jsem do nemocnice v Českých Budějovicích na internu a chirurgii. Obě oddělení tehdy vedli výborní primáři, doc. Fleischhans a prof. Kostelecký. Koncem roku 1970 se uvolnilo místo obvodního lékaře na Hluboké, na které jsem nastoupil v květnu 1971. Tuto ordinaci jsem provozoval sám 10 let, později přišla kolegyně Dr. Jakubičková, s kterou jsme se vzájemně zastupovali. Sídli jsme tehdy v budově na Masarykově ulici, dříve Gottwaldova, kde v současnosti sídlí policie. Dále tam byla ordinace dětská, gynekologická a v 1. patře také dentista Meškán. O čistotu se tenkrát vzorně starala paní Nohavová, včetně zelených kachlových kamen, kde jsme topili uhlím. Dojížděl jsem v té době také do Domova důchodců v Libniči, později na Hvízdal a po dostavbě také do Domova důchodců na Hluboké. Vykonával jsem návštěvy u pacientů i ve všech tehdy na Hlubokou spadajících vesnicích. Vzpomínám na jednu akutní návštěvu u pacientky se žlučnickovou kolikou na Malé straně v Purkarci. Tehdy ještě nebyl přes Vltavu žádný most a já jsem měl rezervovanou jednu pramici, ke které jsem měl klíč. Vesloval jsem tedy a před přistáním na druhé straně jsem chtěl skočit na břeh, pramice podklouzla a já jsem se vykoupal. Vyškrábal jsem se z vody, pacientce jsem píchnul injekci, osušil se a vesloval zpět přes řeku. Velikou pomoc mě poskytovaly i zdravotní sestry, bez kterých jsem si svoji práci nedovedl představit. S Evou Bůrkovou jsme pracovali společně 35 let, nejdříve se uplatnila jako geriatrická sestra, později i v ordinaci. Její obrovská odborná zkušenost získaná na nemocničních odděleních byla zárukou spolehlivé a klidné spolupráce.

Nadále jsem se věnoval problematice stáří a v r. 1975 jsme na Hluboké uspořádali v podstatě 1. Gerontologickou konferenci u nás, po které mi byla nabídnuta funkce vědeckého sekretáře této společnosti, později místopředsedy československé gerontologické společnosti. Následovalo dalších 5 celostátních gerontologických setkání s účastí až 600 odborníků. Celkem 10 let jsme s pomocí geriatrických sester vydávali cyklostylem Gerontologické aktuality.

V 80. letech jsem byl zvolen viceprezidentem EURAGu, evropské organizace pro otázky starších občanů. Spolu s paní Nelou Marii Berto, která tuto organizaci vedla a vlastnila velký moderní areál v Padově, jsme uspořádali několik výměn českých a italských starších občanů, kdy hlubočtí persiste vyjeli do Padovy na týdenní pobyt a Italové přijeli na Hlubokou, vše hrazeno italskou stranou. Eurag také pořádal 2x do roka konference, na které byli zváni také někteří geriatři z Čech.

Stejným způsobem byla pořádána výměnná setkání českých a welšských geriatrů při vzájemných setkáních v Českých Budějovicích a na univerzitě v Cardiffu ve Walesu.

V roce 1985 byla přijata moje práce týkající se primární geriatrické péče na světovém gerontologickém kongresu v New Yorku. Obdržel jsem povolení k cestě. Počátkem května jsem byl pozván na jednu adresu v Českých Budějovicích k projednání této cesty. Byl jsem asi 3 hodiny vyslýchán a přemlouván k podepsání spolupráce, kromě jiného mi bylo sděleno, že jsem nejsledovanějším lékařem v jižních Čechách. Vše jsem odmítl, za 3 dny poté mi přišlo oznámení o zrušení povolení k cestě do USA.

Druhý den poté jsem byl převezen s infarktem do nemocnice. Po týdnu hospitalizace jsem obdržel nové oznámení, že cesta byla povolena. Přes zákazy lékařů na interním oddělení jsem se rozhodl odcestovat. Nebyla to jednoduchá cesta a po návratu jsem byl odvezen přímo z letiště opět do nemocnice v Budějovicích s novým infarktem.

Privázel mě MUDr. Toušek, který se také od té doby o moje srdce staral, dodatečně díky, Františku!

Poslední kapitolou mých zahraničních cest bylo pozvání v r. 1987 od prof. Johna Pathyho z Cardiffu k 3 leté stáži na geriatrickém oddělení tamní university. Pracoval jsem tam v Memory Clinic u pacientů s poruchou paměti. Někdy koncem roku mě navštívil údajně pracovník naší ambasády z Londýna a zeptal se, zda bych nechtěl, aby za mnou přijela manželka s dcerou. Překvapen jsem řekl, že by to bylo dobré. Teprve později jsem si ale uvědomil, že to mohla být snaha dostat nás z republiky. To už ale byl rok 1989 a my jsme na emigraci přestali myslet. Bylo to období plné nadějí a dobrých úmyslů jak přispět a pomoci velkým společenským změnám. Přivezl jsem Dr. Prokopovi, primátoru Českých Budějovic, nabídku guvernéra Cardiffu k možné spolupráci obou měst. V té době se připravovalo znovuzaložení Rotary Clubu v Českých Budějovicích a jeho spojení s rakouským distriktem. Na jedné z prvních schůzek tohoto klubu jsem se seznámil s profesorem Zahradníkem z Jirsíkova gymnázia a navrhl jsem, že by v tehdejší situaci bylo vhodné založení gymnázia nového typu, tedy s výukou v angličtině a s důrazem na jiné principy, než bylo tehdy zvykem. Poté jsme dlouhá léta tuto myšlenku realizovali. Stejnou měrou jsem se také snažil pomoci nově vznikající mezinárodní škole v Hluboké nad Vltavou.

V Hluboké byl také založen Historický spolek Schwarzenberg, jehož předsedou jsem byl 2 roky a který sdružoval všechny ty, kteří se zajímali o roli osobností v dějinách, zejména v Jižních Čechách. Spolek stále je aktivní a vydává hodnotná periodika s touto tematikou.

Byla to zajímavá léta a vše, co jsem dělal, jsem dělal rád. Musím poděkovat všem těm, s kterými jsem za několik desetiletí spolupracoval. Především mé manželce Věře, která se obětavě a trpělivě starala o chod naší domácnosti. Byl jsem pyšný na naši dceru Věru, která s úspěchem ukončila vzdělání na univerzitě LSE v Londýně a dokázala, že to je možné. A jsem nyní rád, že v současné době mají možnost takové studium absolvovat dnes již tisíce našich studentů.

Vztahy tehdejších předsedů NV ke zdravotní péči na Hluboké v té době byly dobré, realizována stavba zdravotního střediska, později i domova důchodců, kdy dobré vztahy i úmysly po roce 1990 s oběma novými starosty zůstaly. Děkuji MUDr. Jakubičkové za spolupráci a také mnohá zastupování, stejně také i MUDr. Kořánové i paní MUDr. Kaprové a paní magistře Dětákové. Děkuji všem zdravotním sestřičkám, bez kterých by to nešlo. Zejména pak Evě Bůrkové, jejíž praktické znalosti, zkušenosti a ochota po více než 35 let vytvářely dobrou atmosféru. Stejně tak i Dáše Trnové, která pracovala jako geriatrická a později i rehabilitační sestra.

Byl jsem rád, že moji ordinaci převzal MUDr. Mirko Jakovljevič, který s dlouholetou praxí na klinickém oddělení v nemocnici přinesl pro pacienty nový obor – gastroenterologii.

Přeji všem Hlubočákům hlavně zdraví a spokojenost!

Jan Reban

Rozhovor u kamen

Pan doktor Reban bydlí v domě, kde v zimě příjemně hřeje kachlová kamna. Když byla v roce 1860 na Hluboké epidemie moru, Schwarzenbergové podpořili výstavbu tohoto domu, který plánovali užívat jako špitál či karanténu pro nemocné. Takže původní historie domu přilnula k profesi pana doktora, včetně krásného výhledu přes půl města do celého kraje, od Novohradských Hor, přes Munický rybník, Kleť, až k Boubínu a dále vlastně až do Alp.

Kdo jiný, než lékař zabývající se celý život vědou zvaná gerontologie, by měl vědět, jak elegantně stárnout?

Především k tomu potřebujete zdraví. A je otázka, jak si ho zachovat, co ovlivní genetika, naše zlozvyky, životní prostředí, nebo osud. Ale mnoho se vylepšilo, pokroky v kardiologii nebo onkologii jsou opravdu markantní. Další otázka je, jak udržet starší lidi aktivní. Chuť do života je fajn, ale přijde penze, znamená někdy izolaci, pohodlnost. Přestanete číst, díváte se jenom na televizi, necvičíte paměť a tím to začíná. Za všechno nemůžou jen choroby jako Alzheimer.

S tím souvisí můj neskonale obdiv k lékařskému řemeslu. Když vidím, jak v mém případě s věkem stoupá počet omylů, nešikovností a zapomínání, naprosto obdivuju profese, kde chybu udělat nesmíte. Kde by byla fatální.

Úmyslnou chybu lékař udělat nesmí, to by byl zločin. Ale řekněme ledabylost, nebo když se neprovede správně to, co by se udělat mělo. Pár takových případů teď bylo v poslední době zveřejněných a je to smutné. Nicméně na druhé straně stojí ostřejší situace i pro lékaře, kdy se mohou hledat chyby i tam, kde je možné vysoudit finanční kompenzaci.

Pane doktore, byla u vás studia medicíny první volba? Váš tatínek nebyl lékař. Nebo jste měl jiný vzor?

Myslím, že to bylo přání rodičů, abych se lékařem stal, a já to akceptoval. Biologii jsem měl rád, neměl jsem důvod nesouhlasit.

Myslím, že váš proslulý úsměv posiloval důvěru vašich pacientů. Doktor by měl dodávat optimismus, nebo vzbudit i trochu obav, aby pacient zabojoval a hledal vůli k uzdravení?

Vztah lékaře a pacienta není vždycky úplně jednoduchý. Ale záleželo mi na něm. Chodil jsem třeba často v civilním obleku, aby se snížil efekt bílého pláště. Pak je i vzájemná

komunikace bezprostřednější. I když příliš přehnané optimistické zprávy by lékař také dávat neměl. Zvlášť dnes, kdy už se pacientovi sděluje nepřikrášlená a pravdivá diagnóza. Ne jako dřív, kdy se špatné moc nesdělovalo. A díky tomu je dnes i terapie mnohem nadějnější. Medicína z dob, kdy my jsme s ní začínali a ta dnešní je zcela odlišná.

Případá mi, že v medicíně se toho skutečně změnilo mnohem víc než třeba ve školství.

Převratné pokroky v medicíně musí praktický lékař bedlivě sledovat. Jinak ale vznikají nová, specializovaná oddělení, která pak doplňují diagnózu a poskytují nové, někdy převratné terapeutické postupy.

Vy jste si vlastně vybral obor v té době ještě neznámý – gerontologii.

Když jsem v roce 1968 vyjel díky pozvání na rok do Itálie, trochu se naučil italštinu, protože po mně žádali zkoušku. Nastoupil jsem na výzkumné oddělení a tam jsem dostal úkol, abych dal dohromady geriatrikum – lék pro zlepšení stárnutí. Což tenkrát byly vitaminy, minerály a podobně. Výhodou byl snadný přístup k odborné literatuře. Oproti tehdejší praxi u nás v Čechách, když jsem potřeboval zahraniční literaturu, muselo se o ni žádat, a tak do půl roku knihovna /možná/ žádaný titul obstarala. V Itálii to bylo vše jednodušší. Byl jsem zaplaven odbornou literaturou. Začal jsem se o gerontologii zajímat, vypracoval práci, testovali jsme tam tehdy první betablokátor. Prožil jsem takhle rok, vrátil se na Hlubokou, pracoval na obvodě a sledoval, co se v oblasti gerontologie děje. A pak se konal první světový gerontologický kongres, v Kyjevě, já se tam přihlásil, seznámil se s prof. Pacovským, který ji v Československu začínal dělat. Vstoupil jsem do gerontologické společnosti, do jejího užšího vedení. Ten obor se profilel a já díky těmto kontaktům zorganizoval první geriatrickou konferenci tady na Hluboké. Konala se v Parkhotelu, přijela spousta lidí, a vracela se sem pak každé dva roky a počty účastníků se pořád zvyšovaly. Nakonec jich bylo kolem 600 a byla s tím velká práce. Ale získal jsem podporu ředitele OUNZ (Okresní ústav národního zdraví) Ladislava Fajmana, pomáhal nám, začali jsme vydávat gerontologické aktuality. Časopis vycházel 4 x do roka. Tenkrát vydávat nějakou tiskovinu nebylo jednoduché, všechno bylo kontrolované. Díky geriatrickým sestrám, které všechno kopírovaly na cyklostylu! Byl to první geriatrický časopis u nás, dostávali ho obvodní lékaři, knihovny a podobně.

Jak se stát dobrým geriatrem?

Najít hranici mezi praktickou medicínou a geriatrií je celkem složité. Myslím si, že dobrý praktik je to samé jako dobrý geriatr. Složení pacientů bývá stejné, většinou se pacienti rekrutují ze starších pacientů. Někdy ten rozdíl způsobují i zdravotní pojišťovny, kdy například lék může předepisovat jen geriatr, ale i to se nyní mění.

Vždy jsem propagoval, aby se zdravotní péče poskytovala spíše v domácnostech, tedy jako tak zvaná primární geriatrická péče. Bohužel dodnes se tato péče poskytuje spíše v institucích jako LDN, nebo geriatrických klinických odděleních. Právě zde v Jižních Čechách pracovaly geriatrické sestry a to jsem považoval za velmi prospěšné. Sestry měly odborná školení. Jedna sestra spolupracovala vždy se dvěma lékaři. Navštěvovala geriatrické pacienty v domácnostech. Což bylo opravdu hodně dobré. Teď se všeobecně ustupuje od návštěv doma, ale nevidím to jako dobrý směr právě u starších pacientů. Já mívám v ordinaci geriatrickou sestru i sestřičku, která prováděla rehabilitaci, samozřejmě to s sebou neslo další náklady. Ale pacientům této věkové kategorie to prospívalo.

Kde se nejlip žije seniorům? A která země se stará o starší generaci nejlip?

To je zákonitě. Nejlip se staršímu člověku žije vždycky tam, odkud pochází, kde žil. Prostě doma. Jsme vázaní na svou domácnost, na své město, na svůj kraj. Čím blíže se tomu místu navrátíte, tím lépe. Máte tam kontakty, znáte okolí a atmosféru. Mít vzpomínky, to je vlastně paměť /memory/ toho místa, je to důležité, máme je v sobě uložené napořád. Že bych měl touhu se vystěhovat se svou ženou do Dánska, kde je sociální péče o starší lidi nejlepší, tak to opravdu nemáme.

Líbí se mi společný životní moment vašeho tatínka a váš. Ta opakovaná historie, možná otisk charakteru, příklad, výchova. Váš tatínek se zasadil o vznik gymnázia a vy o léta později jste udělal totéž. A pomohl v případě mezinárodní školy na Hluboké a předtím ještě anglického gymnázia v Budějovicích. Byl jste u situací, kdy něco důležitého vznikalo. A je skvělé, že tyhle instituce vznikly a že tu jsou a málokdo si uvědomí, že bez úsilí některých lidí tady vůbec nemusely být.

Táta vzdělání velice podporoval a snažil se angličtinu prosadit na jedenáctiletce v době, která tomu opravdu nebyla nakloněna. Roky 1953 – 1954, to se skutečně na člověka, který

měl něco společného s angličtinou, hledělo velice podezíravě.

Je pravda, že po revoluci se mi zdálo opravdu důležité, aby měly děti možnost chodit i do jiných typů škol, a že jazyková vybavenost v té době začala být velice důležitá. Naše dcera studovala na Townshendu a po ukončení školy dostala nabídku na vysokou školu jednak do Londýna a jednak do Švýcarska. Rozhodla se pro Anglii a pokračovala ve studiu na vysoké škole tam. Byli jsme rádi, ale netušili jsme, že se takhle vlastně rozloučí s jižními Čechami. Dnes žije v Curychu a už je tam doma.

Mladým lidem se otevřel svět a rozšířily obzory. Evropa směrem na Západ už pro nás není zakázaná. Všechno je volné, cestovat můžete kamkoli, už si ani neuvědomujeme, jak neuvěřitelné bylo, když jsme cestovat nesměli. Vychováváme děti do světa, o kterém dopředu nevíme, jak vlastně bude vypadat.

Když občas zaslechnu nějakého mladého člověka, jak vysloví jméno nějaké vzdálené destinace, odkud se vrátil, a jeho kamarád mu odpoví, a jo, tam už jsem taky byl, tak si uvědomím, jak naše mladistvé sny byly nespílitelné, jak byl pro nás svět úplně uzavřen. Volit mezi emigrací venku a nespovobodou doma, ne každý to dokáže.

Tak i moji bratrance Kalenských emigrovali, ale ten nejmladší ze tří, Ota, s nimi sice v šedesátém osmém odešel, ale pak se vrátil a oženil doma. Další z bratrů to naopak pojal celosvětově, a dnes cestuje podle ročních období mezi Kanadou, Floridou a chaloupkou v jižních Čechách. Je mu ale o trochu víc než mně, a tak už začíná zpomalovat.

Pokud trochu nadlehčím téma, chováte se tak trochu jako Forrest Gamp. Objevujete se u důležitých „historických“ okamžiků. Byl jste u vzniku oboru gerontologie, vzniku Poradny pro poruchy paměti a Alzheimerovy choroby, založení Schwarzenberského spolku, budějovického anglického gymnázia, mezinárodní školy TIS, Rotary klubu v Budějovicích i na Hluboké... Člověk by řekl, že společnost táhne pokrok dopředu, ale jak to tak vidím – a vy jste toho příkladem – bývají to spíš jednotlivé osobnosti, které ostatní společenstvo někam nasměrují a vedou.

Zajímavé je, že cokoliv nového, neznámého, vzniká, i když naprosto bohulibého s humanistickými záměry, vyvolá to v prvním stadiu odpor a nedůvěru, někdy závist. Tendence „Než abych se k něčemu dobrému přidal a podporoval vznik dobrého úmyslu, radši se postavím proti“... To je bohužel trochu česká vlastnost.

Na druhou stranu to vidím jako pozitivní, že lidé mohou něco kritizovat a mluvit o tom podle svého přesvědčení. To také nebývalo vždy možné a beztestné.

A mrzí mě někdy, že se přehlíží kvality, které ve zdravotnictví vznikaly za časů socialismu. Očkování, sestry dětské a geriatrické, zavedené různé sociální služby, které docházely do rodin, to nám v zahraničí záviděli... a my se toho neprozřetelně zbavovali a snažili se odbourat to dobře vymyšlené. A to nejen ve zdravotnictví, samozřejmě.

Trošku mi vadí i dnešní zaměření lékařských služeb na finance. Spoustu věcí se dnes musí platit nebo doplácet, a to přináší i jiné úmysly než jen ty humánní. Ale pravda je, že zase bez těch peněz v medicíně, bez reklam a všeho

dalšího okolo by nebylo čím platit pokrok ve vědě a v medicíně, ono je to drahé.

Moc se mi líbilo blahopřání, které k Vaším narozeninám napsal před 30 lety ředitel OUNZ, Ladislav Fajman. Zřejmě vás měl velmi dobře přečteného, a tak si dovoluji jeho citaci použít, líp by se mi vás vykreslit nepodařilo. Zmiňuje, že máte kromě medicíny spoustu koníčků. Jaké například?

Lékaři si vždycky pěstují nějakého únikového koníčka, aby jim starosti o zdraví pacientů nepřerostly přes hlavu. Já neumím hrát na hudební nástroj, o zahradu pečuje hlavně moje manželka Věra, Já jsem si zamiloval kameny – sbírám minerály a surové kameny různých druhů, a někdy to nejsou úplně malinké kamínky. Mají úžasnou barevnou rozmanitost a krásu. Dalším koníčkem je grafika, ex libris, půvabné malé grafiky výtvarníků, které se dřív vlepovaly do knih, aby se půjčené knihy vrátily svému majiteli. Ale nefunguje to, směje se pan doktor.

Jsem ráda, pane doktore, že jsem vám mohla popřát k významným kulatým narozeninám a jsem přesvědčena, že vše dobré vám přejí i všichni Hlubočáci. Prozradte, které ze svých pacientů jste měl nejoblíbenější? Malé děti, nebo pacienty středního věku a výše? Myslím, že tuším, co se dozvím...

Malých dětí jsem se bál, přiznává pan doktor. S kojencem se nedomluvíte a nejvíc jsem se obával nečekaných porodů. Na škole jsem absolvoval jen asi dva porody a z dalších už jsem měl obavy. Asi jsem opravdu správně inklinoval k té gerontologii, která si mě našla.

Narozeninové přání MUDr. Ladislava Fajmana, z 18. ledna 1990

Milý Jene,

dožíváš se středního věku, ačkoliv mi připadáš spíš jako čerstvý absolvent reálného gymnázia. Blahopřeji Ti.

Musím se přiznat, že ti závidím. Nejen visáž. Hlavně však tu nezměrnou vůli, elán, pracovitost, optimismus. Obdivuji všestrannost Tvých zájmů. Příkladnou důkladnost, houževnatost. Jemný cit. Vždycky jsem si říkal, že máš práci jako koníčka. Mýlil jsem se. Ty máš vlastně nepřehledné stádo. Jenom ty sám víš přesně, kde je ryzák, kde se nachází bělouš, v kterém koutě poskakuje vraník. Víš přesně, který je do tahu a který do kočáru, kterého zapřáhnout do saní, kterého do žebříňáku, který má lepší krok, který klus, který galop či trysk.

Krátce – máš to stádo přečtené a uspořádané a ještě stačíš mír nyx dýr nyx si zaskočit k sousedům podívat se na hezké gejši, či si prohlédnout mrakodrapy – ale ty největší – pobejt u horkokrevných Taliánů, či v aristokraticky chladné společnosti. Všude s vědeckým vzorně přísně k sobě připraveným programem a vystoupením, a aby to nebylo tak nudné, uspořádáš mezitím mezinárodní sedění s několika reprízami doma.

Stejně však si myslím, že Ti je nejlíp mezi hlubockými lesáky a rybáři, že bys to bez těch bývalých schwarzenberských maštálí, stodol a rybníků nevydržel a že se sem rád vracíš.

A musí to být obzvlášť hezký pocit, když už najisto víš, že příští zahraniční delegaci při gerontologických dnech můžeš zavést nahoru do jízdního i na gotické umění a nemusíš se ptát, jestli se mohou podívat i na kříž s Ježíšem.

Jene, děkuji ti za všechno. Moc rád vzpomínám, jak jsi mě v šedivé funkci popoháněl, abych přešaltoval na bohulibější téma gerontologie – nenápadně, vytrvale, citlivě, tvrdošíjně, ale nesmírně citlivě. Bylo mi potom vždycky moc dobře.

Dík za vše, co jsi udělal pro ústav, okres, kraj, republiku.

Děkuji ti za mnohé jménem rodiny. Manželka ti moc fandí a drží ti palce. Zdraví srdečně celou Tvou rodinu. Jene, postavil jsi latku hodně, hodně vysoko.

Ale malý je ten, kdo zná jen malý cíl.

Tak vydrž a salve!

Městská policie pomáhá

Patrik Brožek se startovacím boosterem. Foto: Ing. Hana Vlasáková

Se strážníkem Bc. Patrikem Brožkem z Městské policie Hluboká nad Vltavou jsme si povídali o novinkách, kterými městská policie zlepšuje svou image. Vstřícnost k místním občanům je u našich strážníků na programu dne, a opravdu už leckomu pomohli z nepříjemné situace. Jedna z dobrých zpráv je i ta, že novou personální posilou se stal další strážník Radim Vida.

Městská policie se aktuálně vybavuje pomůckami potřebnými při různých zákrocích či úkonech a věnuje se novinkám v zákonech, které se dotýkají občanů města.

Pokud se děje něco, co sami nezvládnete, neváhejte zavolat na telefonní čísla uvedená pod článkem.

Městská policie sice nemůže být všudypřítomná, ale pomáhá, kde to jde a stejně jako občané města si přeje, aby Hluboká a okolí byly bezpečným a příjemným místem k životu.

Jaké novinky se dozvíme?

Dobrá zpráva je, že jsme koupili tzv. startovací booster, což je externí baterie do auta a v letošní zimě ho už mohli využívat. Získali jsme ho díky nadaci ČEZ, a je to docela potřebný pomocník. Jednak se nám kolikrát stalo, že jsme se dost dobře nemohli dostat k baterii v motoru auta, které bylo potřeba nastartovat. Například, když jsou vozy parkované čumákem ke zdi na Masarykově ulici, v garáži a podobně, je třeba

je nejdřív vytlačit tak, abychom se k nim se startovacími kabely dostali. Kdežto booster je předmět, s kterým se dostaneme všude, navíc má tolik energie, že vozidlo s vybitou baterií okamžitě nastartuje. Díky tomu můžeme nastartovat asi 30 aut, podle výkonu jejich baterií, a pak se vyčerpaný booster jednoduše dobije z elektrické sítě. Takže záležitost, kdy během pár minut oživíme baterii auta, které potřebuje nastartovat a hotovo, nám šetří čas a přináší rychlé vyřešení komplikace s nepojízdným autem. Auto nastartuje a pak už si samo při jízdě svoji baterii dobije.

Tuhle novinku jsme pořídili v rámci zlepšení služeb pro místní občany před Vánoci, a pokud se na nás obrátí a zavolají o pomoc, určitě přijedeme ihned, pokud neřešíme nějakou jinou vážnější záležitost.

Dále jsme už na našem facebooku (**Městská policie Hluboká nad Vltavou - oficiální stránka**) avizovali nejen tuhle novinku, ale máme i další pomůcku, sice malou, ale která je bohužel občas také nutná.

Je to pomůcka pro nás do výzbroje, od ledna ji má každý ze strážníků k dispozici a je to věčička, která bez problému dokáže přerušit bezpečnostní pásy v autě. Stane se nám občas, že se dostaneme jako první k dopravní nehodě na území Hluboké a můžeme ji použít pro rychlé a bezpečné přerušování bezpečnostního pásu. Než dojde sanitka, můžeme už situaci připravit k převozu zraněného. Buď tuto pomůcku nepoužijeme nikdy, nebo tím třeba pomůžeme zachránit život. Maličkost, ale důležitá.

Nikdy nevíme, co se v okolí stane. Někdy záchranka zavolá, že jedou, abychom šli zabezpečit situaci, než dorazí na místo. Stalo se nám nedávno, že u paní, která upadla u zastávky autobusu, jsme byli také jako první a zajistili jsme první pomoc. Stejně tak u pána, který si zranil nohu v lese při venčení psa nebo v roce 2018 jsme byli první na místě, tehdy bohužel smrtelné nehody mezi Hlubokou a Municemi, kdy se srazili dva motorkáři a my jsme prováděli první pomoc do příjezdu záchrané služby.

Na první pohled banality, nenápadné pomůcky, ale naznačují situace, které dovedou potrápit.

Přesně tak. Stávají se i další záležitosti. Třeba na cyklostezce z Hluboké na Purkarec se občas stane, že tam cyklisté přecení své síly a nedojedou. Nebo upadnou, poškodí bicykl a zraní se, a už se domů pěšky nedostanou. Takže přijedeme, dotyčného třeba odveze záchranka k ošetření a na místě zůstane kolo. Pro tyhle případy teď máme ve výbavě nosič pro dvě kola na páté dveře. Protože dát bicykl

dovnitř našeho služebního auta je problém. Nejprve se musely vyndat všechny věci, které již v tak malém kufru služebního auta vozíme. Příprava vozidla pro převoz jednoho jízdního kola trvala i kolem 40 minut a ne vždy se tam vešlo kolo celé. Nyní máme za dvě minuty nosič nandáný na autě a jsme připraveni kola přepravit ihned. Šetří nám to čas. V sezoně se tyhle příhody stávají častěji a takto se nám vyřeší jednoduše. Skladovací prostory k uložení kol máme k dispozici.

Zdá se, že jste díky Nadaci ČEZ dostali užitečné dárky.

Určitě ano, nadaci ČEZ jsme za Městskou policii Hluboká nad Vltavou oslovili v roce 2019 poprvé a jsme rádi, že nám byly poskytnuty finanční prostředky k zdokonalení naší městské policie. Mezi další skvělou novinku, opět s podporou Nadace ČEZ patří i odolný tablet do auta. Opět důležitá záležitost, díky které budeme moci kdekoli v terénu zjistit situaci. My jsme totiž dosud odkázáni buď na telefonický dotaz a prosbu o informaci od Policie ČR, což se nepodaří ve chvíli, kdy na nás nemají čas nebo jsou mimo službu. Jsme na nich v tomhle směru závislí. Pravomoc na zjišťování skutečností máme, ale je nás ve službě málo. Pokud jsme ve službě dva, jsme spolu na výjezdu a nemáme nikoho na naší službě, kdo by nám potřebnou informaci vyhledal v počítači. Díky tabletu a připojení na nový program takhle budeme mít kdykoli i v terénu možnost vstupovat do databáze pohřešovaných osob, odcizených vozidel, lustrace řidičů na místě, identifikace, komu patří vozidlo, které jsme zastavili, registr přestupků spáchaných

dotyčným přestupcem a jiné. Když sháníme info po telefonu od kolegů z PČR, tak to trvá třeba deset minut a víc. A na základě vlastního tabletu s programem se ve spoustě věcí osamostatníme a budeme moci jednoduše a bez čekání řešit situace, ve kterých jsme vlastně neměli možnost se rychle anebo vůbec dozvědět podstatné skutečnosti.

Kdo u vás na službě navrhuje tyhle zlepšováky?

Snažím se sledovat aktuální situaci a v nové technice se celkem orientuji, tudíž se tu a tam objeví něco, co pak ukážu kolegům a většinou se jim mé návrhy líbí, tak přecházíme k realizaci.

Navíc jsme v kontaktu s ostatními městskými policiemi, například s Týnem nad Vltavou nebo Sedlčany, kde se strážníci také starají v rámci možnosti o své kvalitní vybavení. Předáváme si zkušenosti, občas od sebe tak trochu popisujeme, myslím, že ve prospěch věci. Bývají i školení a semináře, ale tahle cesta vzájemného informování nám pomáhá sledovat techniku, která se inovuje velmi rychle, občas nás opravdu předbíhá, snažíme se tedy alespoň držet krok.

Díky nadaci ČEZ město nyní zrealizovalo koupi defibrilátoru přímo pro město (jeden byl vloni umístěn v AJG). Bude umístěn do infocentra. My bychom časem rádi ještě jeden defibrilátor, a to mobilní přímo do auta, abychom mohli zasáhnout v případě zdravotních problémů nějakého člověka přímo na místě. Nejprve ale budeme muset vymyslet, kam a jestli vůbec se nám do auta vejde, jelikož věcí potřebných k činnosti strážníka přibývá, ale místo ve vozidle je už teď přeplněné a pro některé věci, které bychom potřebovali mít uvnitř vozidla, musíme jezdit na službu.

Srovnat výzbroj strážníka první republiky a toho dnešního, to by bylo asi opravdu zajímavé?

To tedy určitě, směje se Patrik Brožek. Ale uniformy určitě sluší nám a slušely i našim předchůdcům. Je pravda, že dnes je opravdu svět virtuálně propojený, s píšťalkou už bychom si opravdu nevystačili. Například, když budeme psát na tabletu v autě, když nafotíme přestupek, špatně zaparkované auto, ono se to propíše do programu. RZ to rovnou vylustruje, najde majitele, a jak to v systému bude jednou uloženo, zůstane to tam napořád. Pro další budoucí informace ohledně toho vozu. A pokud bude v té chvíli sedět někdo u nás na službě, tak se tam všechno to, co aktuálně provedeme na tabletu venku, zobrazuje rovněž na počítači.

Je to dobré i proto, že pokud tam zadáváme přestupky týkající se ulic ve městě, program by měl umět vyhodnotit v určitém časovém horizontu, kde a jaké přestupky se opakovaně dějí, takže nás to pak může inspirovat k častějšímu dohledu na určitém místě. Na co se zaměřit, kde jsou statisticky nebezpečné situace, časté překračování rychlosti, přestupky proti veřejnému pořádku a tak podobně.

Ano. Hodně nešťastní jsou obyvatelé Třeboňské ulice v úseku u Jezu. Tam jezdí auta nebezpečně rychle, mnohem rychleji, než je v obci povoleno. Navíc v místech bez chodníku.

Většina míst, kde měříme, byla zařazena do míst určených k měření na žádost místních občanů. Nicméně všechna místa k měření rychlosti musí být nejprve schválena od Policie ČR, nemůžeme si tedy sami od sebe stoupnout někam, kam si usmyslíme. Samozřejmě místní městská policie zná lépe situaci přímo v místě, ale tak to je, v tomto případě podléháme rozhodnutí dopravní policie. Jednou z podmínek například je, abychom mohli bezpečně odstavovat zastavovaná vozidla, aby se nekomplikovala doprava a nevznikla nebezpečná situace. Snažíme se měřit denně, ale ne vždy to vyjde. V tomto úseku Třeboňské

ulice se nám nakonec povedlo najít kompromis s Policií ČR a to i především díky místním občanům, a místo nadále zůstalo v našem seznamu schválených míst k měření rychlosti.

Co městskou policii nejvíc zaměstnává?

Zřejmě doprava ve městě. Nejen překračování rychlosti, ale v podstatě přeplněnost města osobními vozidly, špatné parkování. To je všeobecný problém. Místní lidé se pomalu učí parkovat na novém vyhrazeném parkovišti, cizinci to celkem respektují, hluboce si mohou zdarma pořídit parkovací kartičku, která je pak opravňuje parkovat bez poplatků.

Teď od nového roku je povinnost mít čipovaného psa, tak uvidíme, jak zodpovědně se k tomu občané postaví. Naším cílem není rozdávání pokut, ale aby se pes co nejrychleji vrátil domů. Za mne je to věc, kterou by měl každý majitel psa učinit dobrovolně, pokud mu na psovi záleží a nechce, aby se mu ztratil. Cena aplikace čipu psovi u veterináře se pohybuje kolem 500 Kč, a je to velice účinná věc a pomoc při dohledání majitele, pokud dojde k zaběhnutí psa. Problém je v tom, že čipování je sice dnes ze zákona povinné, ale není dodáno, že je nutné si psa zaregistrovat na vlastní zodpovědnost majitele. Pokud najdeme psa očištěvaného, ale bez registrace, je to k ničemu. Zřízení

jednotného státního registru se chystá a mělo by být hotové zhruba do dvou let. Poté by to mělo být nastaveno tak, že veterinář, který čip psovi implantuje, ho rovnou zaeviduje do registru. Pak už to bude dokonalé, že skutečně psa, který čip má, najdeme v registru.

Nicméně dnes alespoň existuje vyhledávací aplikace, jmenuje se www.najdizvire.cz a pokud zadáte číslo mikročipu, funguje jako takový rozcestník, který najde registr, kde je pes zaregistrován, pokud ho majitel opravdu zaregistroval. Což nám ulehčí práci a zkrátí čas s vyhledáváním. Také není problém se s námi domluvit, zajít na služebnu a s registrací psa majiteli pomůžeme. Ideální je nahlásit číslo mikročipu a my si ho zavedeme do naší databáze psů.

Městská policie Hluboká nad Vltavou byla zřízena usnesením zastupitelstva města v lednu 2007. První strážník byl přijat 1. března 2007 a hlídková činnost byla zahájena od května 2007. Sbor čítá v současné době 4 strážníky.

Kontakty:

387 001 334 – pevná linka, 774 728 009 – stálá služba, 775 965 442 – vrchní strážník
E-mail: mestska.policie@hluboka.cz

4. FARSKÝ REPRE PLES

Parkhotel, Hluboká nad Vltavou

Sobota
22. 2. 2020
20⁰⁰ hodin

Ples opět doprovází

Jindřich Zíka
& Jazzika band

Rezervace místenek:
tomas@vanzavrel.cz
731 625 990

1. březen 2020
PUTOVÁNÍ ZA SVĚTCI 2020
První etapa - pěší

Farnost
Hluboká
nad Vltavou
Vás zve
na akci:

PUTOVÁNÍ ZA SVĚTCI 2020
navštívíme pěšky nebo na kolech - kostely, kaple,
kapličky, a křížky v okolí Hluboké nad Vltavou

Sraz po nedělní mši v 10 hodin
před kostelem sv. Jana Nepomuckého
Hluboká nad Vltavou

Vyrazíme na pěší vycházku po kaplích ve městě
s odborným vykladem otce a syna Rausovými

Uplynulý rok pohledem starosty br. Davida Šťastného

SOKOL HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Rok 2019 byl pro Tělocvičnou jednotu Sokol Hluboká veskrze pozitivní.

Díky podpoře města získala Sokolovna nový „kabát“ a prošla také částečnou vnitřní rekonstrukcí.

Stavební úpravy a nové vybavení zkrášlily a zkvalitnily zázemí nejenom pro sportovce. Obzvláště maminky sokolského „potěru“ oceňují i zvětšení a modernizaci Mateřského centra. Baseballistům se podařilo „dosáhnout“ na významnou veřejnou podporu pro celkovou obnovu hřišť. Ta by měla být dokončená do poloviny roku 2020 a zařadit Hlubokou mezi místa vhodná pro konání baseballových turnajů na mezinárodní i špičkové národní úrovni.

Uplynulých dvanáct měsíců přineslo jasnější řád a transparentnost do fungování organizace zastřešující 10 oddílů. Zintenzivnění komunikace mezi vedením a zástupci všech oddílů posílilo jejich jednotu a vzájemně přínosnou spolupráci. Propagační aktivity a sdílení dobrých zkušeností pomáhaly k rozšíření členské základny.

Za účelem posílení sounáležitosti členů i ve snaze o kulturní přesah TJ Sokol Hluboká došlo k obnově tradice pořádání Sokolského plesu na Hluboké.

Ještě jste si nestihli přečíst VÝROČNÍ ZPRÁVU Sokola za rok 2019? Najdete ji v internetové podobě zde: <https://bit.ly/2TS73yb>

Děvčata z hlubockého FiLii se v soutěži Aerobic Master Class umístila skvěle. Hned třikrát vystoupila na stupně vítězů.

18. 1. 2020 se v hlubockém Parkhotelu uskutečnil sokolský ples. Součástí plesu bylo vystoupení hlubockého FiLii, taneční show od hlubockých softballistek a pivní štafeta. Za foto děkujeme Stanislavu Janů.

Dámský spolek Paulina. Proč je tady?

Paulina ze Schwarzenbergu

Rozhovor s Blankou (vlevo) a Míšou (vpravo)

Seděly jsme s Michaelou Krausovou a Blankou Macháčkovou a pily kávu z velkých hrníčků a neuvěřitelně modrý čaj, tak modrý jako našasená látka na nejznámějším obraze Pauliny ze Schwarzenbergu. Jak mohla Paulína, krásná dáma z minulých časů oslovit ženy časů dnešních? Zřejmě proto, že se její duše kolem nás pořád ještě vznáší a že tím, jak žila, zanechala za sebou svou stopu. A proto, že nás inspiruje a občas na ni vzpomínáme, proto je vlastně tak trochu přítomná i v současnosti...

Pokud na facebooku zhlédnete Michaelou a Blankou namluvené pozvánky na dámské dýchánky se zajímavým setkáním, neodoláte... Počkejte si na téma, které vás zaujme, a utíkejte se aspoň na chvíli stát dámou, která je zvědavá, vnímavá a odhodlaná svou duši povznášet, nikoli ubíjet.

Proč jste vymyslely spolek dam a proč se jmenuje Paulina?

Blanka: Proč jsme vymyslely spolek Paulina? Já si myslím, že hlavně ho vymyslela Míša. Já jsem byla jen oslovena, jestli bych byla ochotná s ní spolupracovat. A protože vím, jaká Míša je, a že nevymýšlí žádné hlouposti, naopak věci, které mají ducha a je to člověk velmi spolehlivý, tak jsem si řekla, že samozřejmě musím souhlasit. Taková nabídka se neodmítá. Jen jsem nevěděla, čím bych mohla prospět.

A tak to já asi chápu, čím, Blanko, dokážeš prospět. A taky chápu, proč si Míša nevybrala žádnou dívčinu oddanou moderní době, která se vyžívá v interiérech s nadčasovými plastovými materiály a nábytkem ze skla a chromu. Spolek Paulina s tebou souzní. Jak daleko bylo od nápadu k realizaci?

Blanka: Není to tak dávno. Jeden rok? Míša mluvila o tom, že by bylo hezké rozvinout na Hluboké trochu víc oblast vzdělávání žen o setkávání a témata, která je zajímají.

Míša: Proto, že na Hluboké mám jazykové a vzdělávací centrum, pořádám zde i mezinárodní konferenci, proto, že vlastně původem nejsme místní, tak jsem tak opatrně našlapovala a neměla pocit, že bych se měla pustit do nějaké akce, prosazovat věc, kterou bych na sebe strhávala pozornost. Ale protože Blanka chodí na naše konference a protože jsme tam jednou potkaly Zdenu Erbenovou, pozoruhodnou šperkařku, s oblibou v minerálech a kamenech, Blanka jí nabídla, jestli by nechtěla přijet na malé setkání s místními ženami.

Blanka: A udělaly jsme takové první setkání příjemných dam, příjemný večer, povídání a prohlížení krásných kvalitních šperků. Zdena nám předvedla, co je to být ženou, která má přesah někam dál, velký zájem o minerály, vkus. Je to žena, která svému kumštu úplně propadla. A my si řekly, že by takovéhle schůzky se zajímavými lidmi, zajímavými tématy a krásnými věcmi, mělo vidět víc žen z Hluboké. aby se mohly setkávat, vzdělávat, aby to byla setkání příjemná a inspirující.

A proč se jakousi patronkou stala právě Paulina? Proč se spolek jmenuje jako jedna schwarzenberská kněžna, která zemřela tragickou smrtí?

Navazuje na odkaz Pauliny z Schwarzenbergu, právě proto, že se spolek zabývá historií, vzděláním a pořádáním akcí. Řekly jsme si, že je logické, aby se spolku s tímhle zaměřením dostalo jména někoho ze Schwarzenbergů, protože oni ovlivnili Hlubokou nejvíc během

několika století zpátky. Bez nich by tohle město rozhodně nebylo tím, čím je.

Napadá mě, kolik asi hlubockých žen ví, kdo byla Paulína, jaká byla a jaký byl její osud. Už je to hodně let, co jsem o ní četla knihu od Mileny Lenderové, Tragický bál. Díky jejím deníkům o ní víme mnoho. Jako šlechtična se chovala velmi moderně, odmítla kojně a začala kojit, očkovala své děti, byla vzdělaná, talentovaná, ovlivňovala svět kolem sebe a byla oporou svému muži a dětem. Takže jasně že Paulina, kdo jiný.

Míša: Můj muž Gery píše divadelní hry, historie v nich vždycky hraje svou roli. Ale měla jsem pocit, že sice divadlo shlédnou místní, ale hlavně turisté. Pro turisty se toho na Hluboké nabízí hodně, proč nenabídnout něco pro místní. Aby to nebyla škola, učení, ale něco pro potěšení duše. Vždyť žijeme v místě, které je Schwarzenbergi dotýkáno na každém kroku. A tak jsem najednou pochopila, že bych si měla přečíst něco o ženách, které tady byly před námi, mnohé ovlivnily, udělaly významné skutky, které tomuto místu prospěly. Vnímala jsem to i přes naše rodinné rozhodnutí, že tady na Hluboké chceme zůstat, a to naše rozhodnutí není tak příliš staré, jak by se zdálo. A pokud tady chceme zůstat, chci znát historii i v detailech osob, které tady také žily jako já. Jenom o něco dříve.

Zajímala mě Ida, Eleonora, Hilda, každá v sobě něco nesla, jinou povahu, nápad, dynamičnost, dobročinnost... Ale když jsem narazila na Paulinu, viděla jsme vzdělávání, Rosseua, viděla jsem, že byla moderní, ale přitom dokázala být ženou, manželkou i matkou. Byla kulturní a zároveň dokázala vzít za práci. Prostě bezedná studna inspirací. A bylo rozhodnuto.

Seznam akcí, témat setkávání a jména pozvaných osobností mě překvapila. Numerologie, léčitelka, jóga, Bachovy esence... Tak trochu esoterika. Blanka jako restaurérka a Míša jako šéfová vzdělávacího centra, to jsou přece hmatatelné pracovní pozice. Jak se stalo, že jste sem vtáhly právě ezoterická témata?

Blanka: No, my ve skutečnosti čteme knížky s touthle tematikou, trochu nás to tajemno inspiruje. A myslíme si, že není na škodu si tyhle zkušenosti předat dál. Protože to jsou věci, které se člověk nedozví v televizi, v tisku, ani v hypermarketu, je to prostě něco navíc, co bychom měly vědět. Právě proto, že jsme ženy.

A je to tím pádem i o tom společenství podobně založených žen.

Blanka: Je to společenství dámské, i když jeden pán už k nám taky zabloudil a jeden zřejmě přišel cíleně na jedno z témat. Připadá mi, že my všichni máme hodně práce a čas je pro nás cenná hodnota. Takže když už se scházíme, chceme, aby to byl dobře strávený čas, ne jen tak nějaké bezcílné tlachání o ničem.

Míša: Těch témat je tolik, že bychom se mohly scházet každý týden. Není to jen o tom, jak ozdobit svou ženskou schránku zvenku, ale je to o tom, co vnést nebo najít uvnitř. Já totiž nakonec překvapila sama sebe, že mně vůbec něco takového napadá, protože jsem byla zvyklá se pohybovat tak nějak v dimenzích mužského světa. A nakonec jsem zjistila, že některé záležitosti prostě s muži sdílet nelze.

Vy jste nenechali spolek jen tak amatérsky dýchat, ale upevnily jste ho legalizací a v říjnu 2019 zapsáním do spolkového rejstříku. Co to znamená a proč jste to udělaly?

My nechceme být firma v komerčním slova smyslu. Ale tímto jsme si daly jakési pojmenování, aby ti ostatní věděli, s kým

mluví. Máme jakousi hlavičku, máme facebook, webové stránky a takto jsme uchopitelnější pro ty, kdo budou hledat naši prezentaci. Možná se seznámíme s podobnými spolky. Zatím jsou na programu přednášky, setkání se zajímavými lidmi, ale nevylučujeme nic, třeba pořádání dobročinného bazaru či cokoli, co nás osloví. Jako velmi vydařené setkání proběhl třeba loni plánovaný piknik v zahradách Červeného dvora. Ale protože přišlo, dostali jsme povolení zůstat v nádherné místnosti, snídaňovém salonu, kde prý slavila svatbu Hilda s Adolfem. Byl to neskutečně krásný zážitek, který nám byl takto darován. To spojení s historií prostě vnímáte jinak, když jste uprostřed ní.

Kdo se může stát členem spolku?

Takhle to nemáme vůbec postavené. Kdo přijde na nějaké setkání, přijde. Naprostá svoboda. Máme jakousi databázi jmen těch, kteří chtějí být informováni, dáme vědět na fcb, na mail, uděláme plakátek a předáváme si ústní informace. Příjemný je i prostor, kde se setkáváme, v Domečku u Domova důchodců.

Blanko, Michaelo, domníváte se, že kdyby Paulina dnes žila, stala by se členkou svého klubu? Myslíte, že by byla ráda, že má svůj spolek pro dámy 21. století?

Blanka: Myslím, že by byla velice ráda, kdyby věděla, že ženy na Hluboké mají svůj klub.

Míša: A krom toho si myslím, že nad námi drží svou ochrannou ruku.

Takže si myslíte, že ona už vlastně členkou klubu je?

Míša: Já si myslím, že ona nás třeba povede tam, kam my ani zatím nevíme. Byla kněžna, hodně dělala pro schwarzenberské dominium, kam se přivdala, a možná by pocítila zadostiučinění, že někdo má chuť se inspirovat její osobou.

A jestli tohle všechno vnímají ženy, co se s námi sekávají, není tak důležité. Ale myslím, že určitě hodně z nich si nahledalo informace o tom, kdo Paulina byla, nebo si půjčilo knížku s jejím životopisem.

Myslím i na ten hlubší smysl, ten dnešní svět, který na nás tlačí svými nároky, že někdy máme opravdu co nést. Tak tyhle chvíle, co si při setkáních dovolujeme, jsou taková pokora a uvědomění si třeba toho, že oni, původem německá šlechta, se postavili za Čechy, za tuhle zem a že měla pro ně velkou hodnotu. A tak bychom se možná občas mohli pozastavit nad tím, jestli jsme si sami ujasnili, kdo jsme, a všimnout si toho co jiní tady budovali pro příští generace, co chtěli ještě vybudovat a jak měli srovnané morální hodnoty. A jestli my sami jsme vůbec zodpovědní sami za sebe a kontrolujeme si, co děláme a jací vůbec jsme.

Co bude dál?

Blanka: Myslím, že budeme pokračovat v podobném duchu, pozvánky si zájemkyně o společné setkání jistě najdou, a doufám, že budou připravena příjemná překvapení, která dámy z klubu Paulína budou těšit a bavit. Kromě toho, že nás neopustí historie, těšíme se na setkání s historičkami Markétou Slabovou a Kateřinou Cichrovou.

Míša: Jako další velká přidaná hodnota: Poznáváme se tady na Hluboké se zajímavými ženami a zjišťujeme, že na Hluboké je spousta dam, které jsou zajímavé a mají co sdílet, třebaže to o nich zatím ani nevíme. A můžeme si být v ecčems prospěšné, protože teď už víme, co která z nás umí a v čem si můžeme navzájem pomoci.

Těším se na dvacítkový rok a na nová setkávání.

Sochy v zimě

V lednu na podnět pana starosty, který projevil obavu o nasytnutí děvčat na radničním plotě, oblékly obě dotyčné krasavice s vkusem sobě vlastním sekretářka Městského úřadu Mírka Járová a modistka Jana Václavíková, šikovná švadlena od vedle. Modely z textilní kolekce zima 2019/2020 nejenže dívkám nikdo nesvlékl, naopak neznámý dárce posléze navlékl jedné z nich ještě ponožky. Druhá je bohužel stále naboso, snad to neodnese zánětem močového měchýře. Autorka plastiky kvitovala péči o své šeptající přítelkyně s povděkem a velmi (velmi) širokým úsměvem. A pozdravuje!

Je krásné nebýt lhotejný a vnímat potřeby druhých. Buďme na sebe i v únoru hodní a pomáhejme si. A pokud máte někdo ještě volný jeden pár ponožek či bačkůrek... tak až půjdte okolo...

Díky!

Dal Kubata hlavu za Blata, nebo ne?

HISTORICKÉ HISTORKY

Pověst o rychtáři Kubatovi a jeho rebelii proti hlubockému pánu Adamovi z Hradce je možná nejznámější historickou pověstí, která se s Hlubokou nad Vltavou pojí. Jako děti jsme se jí učili ve škole a možná se jí děti učí dodnes. Existuje řada verzí této pověsti, některé věrohodné, některé méně věrohodné, některé až nesmyslné, nebo spíše nesmyslně podané, tak co bych nemohl já přispět také jednou verzí, která navíc obsahuje něco, co žádná jiná prozatím neobsahuje. A navíc zasahuje až do naší rodiny, neboť se jí přímo zúčastnil můj děda. Když jsem zjistil, že závěrečného dějství sporů o Blata se zúčastnil můj děd, trochu více jsem se začal zajímat o pověsti kolem Kubaty a jeho rebelii. Připadalo mi podezřelé, jak moc se příběh o Kubatovi podobá pověsti o Kozinovi a jeho sporu s Lamingerem, pánem z Trhanova. Když jsem se pak dočetl, jak Kubata s Adamem z Hradce došli až k Božímu soudu, kdy Kubata stál po prsa ve vykopaném hrobě, na prsou si držel drn a předříkával předepsaný text, přičemž se náhle až dosud jasné nebe zatáhlo a strhla se ohromná bouře, přestal jsem tomu věřit úplně.

Nechci, abych byl kamenován jako kacír za to, co nadále laskavým čtenářům předložím, podotýkám pouze, že jde o záležitosti ověřené literárně či přímo dokumentačně. Pro milovníky klasického příběhu o Kubatovi však musím předeslat základní fakta, která jsem zjistil, a to proto, abych je event. ušetřil čtení něčeho, co se jim nebude vůbec líbit. Tedy vezte že: Kubata nebyl Kubata, také nebyl popraven, ale byl to někdo jiný, Kubatův pomník nestojí na místě, kde se konala poprava, případně popravy, Kubatův dům ve Zbudově je jiný dům, než ve kterém žil Kubata a původně nešlo o hospodaření na blatských pastvinách, ale o něco úplně jiného. Dodnes se historikové přou, zda postava rychtáře Jakuba zvaného Kubata, je skutečná, nebo ne. Co naštěstí nikdo nezpochybňuje, to je konflikt mezi blatskými a Adamem z Hradce, pánem na Hluboké.

Můžeme začít. Zbudovská Blata jsou krajinou zhruba mezi Netolicemi a Hlubokou nad Vltavou, do blatských obcí se počítají vesnice Plástovice, Zbudov, Hlavatce, Sedlec, Česká (dříve Prášivá) Lhota, Novosedly, Pašice, Pištín a Mydlovary. V širším slova smyslu se do Blat zahrnují i Vihlavy, Malé Chrášťany, Česňovice, Podeřiště a město Zliv. Rozloha Blat se uvádí asi 245 hektarů. Půda je zde podmačená, kyselá, nepřilíživá úrodná a poddaní z této oblasti za obdělávání této neúrodné půdy získali za krále Vladislava určité výsady. Krom výsady bezplatného hospodaření na blatských lukách byla jednou z hlavních výsad i možnost samostatně obstarávat tzv. sirotčí peníze. Co to bylo? Byly to, dnešním jazykem řečeno, jakési sociální dávky pro sirotky. Obvykle byly sirotčí peníze uloženy na centru panství a odtud rozdělovány, ale podle čeho a jak, to nevím, ani jsem to nezkoumal. Na Blatech je měli poddaní ve své vlastní správě, existovali tu poručníci sirotků, kteří měli pevné truhly s penězi a měli od nich i klíče. Nad tím vším bděl rychtář. Rychtář byl tehdy správce oblasti, který měl vůči feudálnímu pánu zaručovat pořádek v jemu svěřené oblasti. Ona se funkce a povinnosti rychtáře všelijak v té době měnily, ale to nebudeme probírat, to bychom vnášeli zmatek do beztak již složité situace. Rychtářem na Blatech tehdy byl Jakub Kubata ze Zbudova. Řekněme si rovnou, že to ale nebyl Jakub Kubata, byť jeho historická osoba je zřejmě skutečná, i když ne tak zcela jednoznačně. V tehdejší době totiž ještě neexistovala příjmení, tak jak je známe dnes, takže Jakub Kubata nemohl v této podobě existovat. Existovalo však jméno Jakub, které mělo řadu forem, a jednou z nich byl Kubata, či Kubát nebo Kubáta. Existoval tedy zřejmě člověk jménem Jakub, řečený Kubata, a to je postava, o které hovoříme. Zda byl rychtářem, nebo nebyl, není jednoznačně doloženo. Kubata totiž měl být popraven roku 1581, v historických zápisech je však záznam, že tento Kubata si tři roky po své údajné popravě žádal o přiděl dřeva na krov stodoly, která mu shořela.

Na druhé straně však také jsou záznamy o tom, že na Blata byl zván kat, a to celkem čtyřikrát. Nemusel vždy popravovat, pravda, mohl přijet v panské družině a plnit úkol zastrašení poddaných. Je třeba ale předpokládat, že k nějakým popravám došlo. Možná ke čtyřem, čert ví. Byl středověk, doba

nulové tolerance, kdy bylo nejlepší zbavit se protivníků jejich pozabíjením. Kata na Hluboké neměli, museli jej objednávat ze Soběslavi, a to stálo peníze, takže jen tak pro srandu tam jistě nejezdil. Ale podívejme se nyní také na stranu druhou, panskou. V době, kdy došlo ke zmiňovaným událostem na Blatech, byl pánem na Hluboké Adam z Hradce (1549 – 1596). Jeho otec Jáchym z Hradce, který držel Hlubokou před ním, byl panovníkem obezřetným a dobrým hospodářem, jak píše profesor August Sedláček ve svém obsáhlém díle „Hrady, zámky a tvrze království českého“. Nebyl nadarmo rytířem Zlatého rouna a tajným radou císaře Maxmiliána II. Bohužel nešťastně utonul, když se 12. prosince 1565 vracel z návštěvy u císaře z Vídně. Pod jeho kočárem se prolomil dřevěný most a Jáchym v ledové vodě utonul. Panství poté spravovala vdova Anna z Hradce, která roku 1658 předala všechna tři panství, Hradec, Hlubokou a Žirovnici Adamovi. Adam byl v podstatě rozmazlený kluk, který se až dosud o nic vážně nestaral, o hospodaření na panství neměl ponětí a pokračoval v bezstarostném stylu života i nadále a jeho dluhy utěšeně rostly. Až jej musel zarazit jeho regent Štěpán Vratislav z Mitrovic, člověk uvážlivý a šetrný. Dluhy totiž existovaly i za středověku a nemilosrdně a tvrdě na ně dlužníci dojížděli, stejně jako dnes. Tehdy to odnesla část panství, Hluboká ale zůstala Adamovi zachována. Tak jsme jakž takž v obraze a teď, o co na Blatech šlo.

Z panství, jak píše profesor Sedláček, uprchlo na 600 sirotků. To je jich dost, řekl bych. Jak a kdo je spočítal, to pan profesor nepíše a já jsem nad tím nehloabal, jen mě zarazil ten počet. Proč prchli? Najednou nebyly sirotčí peníze. Jak to tenkrát bylo, už přesně nezjistíme. Blatští v čele s rychtářem obviňovali ze zpronevěry Adama, Adam zase je. Stalo se totiž, že zemřeli poručníci, kteří měli spravovat několik set kop, a po jejich smrti peníze nebyly. Vypařily se. To je jev, ke kterému dochází celkem běžně i dnes. Podle Sedláčka Adam tvrdě požadoval, aby sice truhly s penězi na Blatech zůstaly, ale klíče chtěl mít na Hluboké. To blatští odmítli a v síle asi 700 mužů hodlali na Adama udeřit, snad se obrátili ku pomoci i na císaře. Inu, to si nepomohli, ten se jich jistě proti vrchnosti nezastal, jen vzkázal Adamovi, že má na panství bordel, ať to dá rychle do pořádku. Nu a ten zahrozil hrdebními tresty a uložil vzbouřencům pro jedenáct dvorů seno usušit a pšenici posíci a do dvorů odvézt, jinak že přikročí k trestům na hrdle. Ani slovo o nějakém sporu o louky a pastviny. To přišlo až později. Lze ovšem také považovat za pravděpodobné, že zadluženému Adamovi by sirotčí peníze přišly náramně vhod. Možná, že do nich opravdu sáhl a spor tím vygradoval až k tragickým koncům.

Lze také předpokládat, že přemoci tvrdé selské hlavy nebyla věc jednoduchá a zatvrzelý odpor vesničanů mnohdy překonával i logické argumenty. Tak to zřejmě někdo odskákal a byl popraven. Nebylo to ale na místě, kde stojí pomník, resp. místo ev. popravy nebo popravy není známé. Stejně tak historka o Božím soudu je výmysl. To aby pověst měla slušnou pointu. Profesor Sedláček psal své dílo v průběhu devatenáctého století, určitý čas bydlel také v Týně nad Vltavou. V jeho práci není žádná zmínka o Jakubovi zvaném Kubata, byť třenice kvůli sirotčím penězům zmíněny jsou. Tudíž lze věřit verzi, že pověst, tak jak ji známe, vznikla až na konci 19. století a stvořil ji silně vlastenecky založený jistý pan Čapek z Lišova.

A jak je to s tím statkem u Kubatů ve Zbudově? František Krejča v pojednání „Zbudovský rychtář Jakub Kubata“ z roku 2009 uvádí: „Dodnes je ve Zbudově tak zvaný Kubatův statek. Ale není to ten, ve kterém žil a hospodařil Jakub Kubata.“ Ale nebudeme to dále rozebírat, pan F. Krejča jistě věnoval své práci hodně sil a času, prostě to byl jiný barák, smířme se s tím.

Ale to nebyl konec. Postupem doby začalo jít o to, kdo má na blatských loukách a pastvinách pastevní a obhospodařovací právo. Spory se táhly až do dvacátého století a posléze přistály na stole Okresního soudu v Hluboké nad Vltavou, kde seděl Okresní soudní rada, JUDr. František Černý, můj děda. A zde lze čísti zajímavé věci.

Podle listu milosti vtěleného r. 1579 v zemských deskách, daroval Blata r. 1509 král Vladislav (odtud blata královská nebo také Vladislavova či vladislavská) do dědičného vlastnictví Petru z Rožemberka, pánu na Krumlově, a strýcům jeho Pernštýnům na Hluboké. Ti je pak postoupili blatským obcím za to, že na této neúrodné půdě budou hospodařit a obdařili je i dalšími výsadami. V Josefském katastru dle paragrafu 2 zemskodeskového patentu z 22. března 1794 přiznáno pastevní právo na Blatech devíti obcím blatským.

Ale zase to nebylo dobře, zase byly nesouhlasné hlasy a názory, čteme dále. Dle rozhodnutí místodržitelství, jako zemské komise výkupní v království Českém ze dne 9. března 1867, č. 9086, přiznána Blata do společného vlastnictví devíti obcím blatským stejným dílem po jedné devítině. Ale ani toto nevydrželo, a rozhodnutím téže zemské komise ze dne 6. dubna 1896 č. 41.650, rozdělena byla Blata individuálně podle jednotlivých pozemků mezi těchto devět obcí a při tom vyhrazeno právo užívání starousedlíkům jednotlivých obcí.

Ale ani toto nebylo definitivní. Někdo byl preferován, někdo ne, samozřejmě se to někomu líbilo, někomu ne. Téměř nekonečný spor ale nakonec přece jenom dospěl do svého finále.

Rozhodnutím okresního soudu v Hluboké ze dne 20. ledna 1921, č. j. Nc 222/20/6 byla užívací práva starousedlíků blatských vymazána, takže v přítomné době jsou Blata obecním statkem devíti obcí blatských, rukou

společnou a nerozdílnou. Památný a konečný rozsudek vynesl přednosta Okresního soudu JUDr. František Černý, rada vrchního zemského soudu, což potvrdil Nejvyšší soud v Brně jako rozsudek konečný a neměnný.

Takové hezkej, řekněme až socialistické rozsudek. Preferovanejm to sebral a dal to všem. Řekl bych, že s tím děda předběhl dobu. Bohužel mu to moc nepomohlo, kariéru s tím neudělal. Zemřel tiše a nenápadně bez poct a čestné salvy v kruhu rodinném roku 1956. Nu a já jsem pochopil, proč se mi říkalo Slávek Radů. A taky jsem velmi dobře pochopil, proč mě za školních let někteří politicky vyspělí soudruzi často vtipnými poznámkami o mém buržoasním původu. I když o JUDr. Františku Černém je v článku jenom zmínka, budiž blatská story také vzpomínkou na něho. A kde býval v Hluboké Okresní soud? Když vstoupíte na dvůr Starého úředníku, hned za průjezdem se dáte doprava, vlezete do prvních rohových dveří a vystoupáte do prvního patra, tak tam to bylo. Tam někde za tmavými dubovými dveřmi dozuřil tři a půl století trvající spor o zbudovská blata, za která dal Jakub zvaný Kubáta nějakou cizí hlavu.

Nakonec faktická poznámka: Nedaleko Netolic je také vesnička Záblatí. Narazíte-li někde na pojem Zablaten Wiese, což bylo kdysi samostatné hospodářství na hlubockém panství, nemá to spojitost s tímto Záblatím ani se zbudovskými Blaty, jedná se o území u Záblatského rybníka poblíže Ševětína.

MUDr. Věnceslav Černý

Rotary Club Hluboká n/Vlt. – Golf

pořádá v sobotu 29. února od 19.00 hodin
v sále Parkhotelu

14. charitativní ples s loveckým námětem

hraje kapela Globus pod vedením Petra Píši,
lovecké rohy Jihočeských trubačů
bohatý raut a tombola

lístek 700 Kč, možno zakoupit v předprodeji v kulturním centru
Panorama tel. 387 966 170

Vás zve každé první pondělí v měsíci na

Výtvarnou a tvořivou dílnu

od 9 – 12 hodin

Cena: 600 Kč

Rezervace nutná!!!

tel. 777 267 313, mail. sarka.rubickova@email.cz

V případě zájmu o jiný termín je možná osobní domluva!

Jiří Untermüller

JE TO NA BEDNU

Zabedněná fraška z časů, o nichž už nikdo nevěří, že byly. Volně
podle jednoaktové hry Bedny Muzy Pavlovové. Nastudováno
k 30. výročí Sametové revoluce

Režie: Zdeněk Dušek

Dramaturgie: Jaroslava Červenková;

Scénografické řešení a dramaturgie: Jiří Untermüller

Hrají: Vítá Macháček nebo Michal Valenta, Magdalena Svobodová,
Michaela Prchalová, Eliška Váchová, Karolína Rysová, Lucie Jozová,
Gabriela Dušková, Jan Prchal, Josef Jirátko, Miroslav Čeněk nebo
Zdeněk Dušek, Daniel Valenta a Dominik Benýšek

Další reprízy:

14., 15., 28., 29. února

13., 14., 27. března

28. března - DERNIÉRA

Představení vždy od 19 hodin v KC Panorama. Vstupenky zakoupíte
v KC Panorama a dvě poslední řady také na www.cbsystem.cz.

14. 3. 2020 SOBOTA, OD 17 HODIN

divadlo BEZ ZÁBRADLÍ, PRAHA

představení

TŘI MUŽI NA ŠPATNÉ ADRESE

Jsou zde tři dospělé osoby mužského pohlaví a všechny tři si spletou
adresu. Ale téměř vše se dá vysvětlit.

Ve vynikající italské komedii **hrají** Karel Heřmánek, Zdeněk Žák
a Antonín Procházka.

cena 770 Kč, včetně cesty do Prahy a zpět, odjezd ráno

Ing. Jitka Bezděková, kulturní a cestovní agentura,

Hluboká nad Vltavou

mail bezdekova.jitka@seznam.cz

telefon 728 194 574

Nový druh zvířat v Zoo Hluboká – sika vietnamský

Zoo Hluboká se od ledna stává chovatelem nového druhu zvířat. Sika vietnamský je ve volné přírodě již vyhuben. Jeho existenci se podařilo zachránit jen s pomocí farmových chovů a zoologických zahrad.

Udržování populace siky vietnamského řídí Evropský záchranný program (EEP) Evropské asociace zoologických zahrad a akvárií (EZA), řízený Zoo Ostrava. Jeho koordinátor rozhoduje, které zvíře je určeno k chovu, kam se přesune atd.

Zoo Hluboká v tomto programu zakládá záložní samčí skupinu a získá celkem 4 jedince. Dva samci dorazili na Hlubokou včera ze Zoo Schönbrunn (Víděň), další přijdou ze Zoo Ostrava a z Tierparku Berlin. Jedná se o mláďata narozená v roce 2019.

Proč jen samčí skupina? Na to odpovídá zooložka Zoo Hluboká Markéta Jariabková: „Vzhledem k tomu, že se jedná o stádové zvíře, kde se v reprodukci prosadí převážně dominantní samec, a mladí samci jsou ze skupiny vyloučeni, docházelo by ke snížení genetické variability a inbreedingu (příbuzenské plemenitbě). Ve stádě zůstávají dcery dominantního samce, a proto může být chovný samec využit v chovu jen omezenou dobu. Poté je dobré tohoto samce vyměnit za jiného, geneticky vhodného pokračovatele chovu. Takového je možné odebrat ze záložních samčích skupin. Nebo je možné ze záložní skupiny odebrat samce a s mladými samicemi založit nový chov.“

V ideální situaci je vhodné, aby se každá samice v chovu rozmnožila. K tomu potřebuje kvalitního a nepřibuzného samce. V případě absence záložních samčích skupin může takto uměle založená populace zestárnout a přestat se množit.

Do hlubocké skupiny byli proto vybráni samci, kteří jsou geneticky cenní a v budoucnu, pokud bude potřeba, se se využijí v dalším chovu. V tom spočívá spolupráce zoologických zahrad.

Sika vietnamský (Cervus nippon pseudaxis) je nejjihnější poddruh jinak běžného jelena siky. Slovo sika pochází z japonštiny a znamená jelen. V Zoo Hluboká je můžete vidět vedle expozice jeřábů popelavých.

Ukradená divočina

Zoo Hluboká představí v únoru novou sérii fotografií unikátní kampaně Ukradená divočina! Upozorní tak mj. na otravy dravců, obchod s korály i zabíjení tygrů pro tradiční asijskou medicínu.

13. ledna 2020 – Ukradená divočina je jedinečná kampaň informující o pozadí nelegálního obchodu se zvířaty a částmi jejich těl, především v Evropě se zaměřením na Českou republiku. Zoo Hluboká se v posledních dvou letech společně s dalšími 11 českými a slovenskými zoologickými zahradami do kampaně zapojila a představila výstavu osvětových fotografií Ukradené divočiny svým návštěvníkům. Nyní kampaň oficiálně vydává již druhou sérii fotografií a jejich vystavením ve svém areálu se k osvětě o nelegálním obchodu s divokými zvířaty opět připojuje i Zoo Hluboká.

Ukradená divočina je v českém a nejspíš i v evropském prostředí jedinečná osvětová kampaň. Jejím cílem je informovat veřejnost o obecně pozadí ilegálního obchodu s divokými zvířaty, částmi jejich těl a výrobky z nich probíhající především v České republice, potažmo v Evropě.

Tato společná kampaň organizace The Kukang Rescue Program a Zoo Ostrava byla oficiálně spuštěna v červnu 2018 a již záhy poté získala záštitu Ministerstva životního prostředí.

Před rokem byla v Zoo Hluboká nainstalována první série s 10 fotopanely, informujícími o obchodu se slonovinou, s rohy nosorožců, suvenýry, kožšinami kočkovitých šelem, o tradiční čínské medicíně apod. Tisíce návštěvníků zoologické zahrady tak měly možnost dozvědět se šokující fakta o rozsahu nelegálního obchodu s divokými druhy živočichů, částmi jejich těl a výrobky z nich. To, že se jedná o problém týkající se i České republiky, dokládá fakt, že všechny části těl a výrobky z živočichů na těchto fotografiích byly zabaveny českými kontrolními orgány na našem území. Výstava se postupně objevila v dalších 11 českých a slovenských zoologických zahradách, na několika školách, úřadech a konferencích.

Dnešním dnem Ukradená divočina ve spolupráci se Zoo Hluboká oficiálně vydává novou sérii celkem 6 fotografií, která upozorňuje na (nejen) u nás stále rozšířený problém trávení zvířat, především pak dravců a supů, karbofuranem, dále na nelegální obchod s korály, využívání medvěďů pro jejich žluč či nelegální zabíjení kytovců. Jedním z témat je i zabíjení tygrů a zpracovávání jejich těl pro potřeby tradiční asijské medicíny. „Tento problém je na našem území překvapivě velmi aktuální, jak ukázala šokující kauza z července roku 2018, kdy byl u nás odhalen propracovaný řetězec chovu a zabíjení tygrů, zpracovávání jejich těl a dodávání konečných produktů pro potřeby kupců v pražské vietnamské tržnici Sapa,“ vysvětluje svou motivaci pro vytvoření takto zaměřeného snímku autorka fotografií Lucie Čizmarová.

„Výstava druhé série fotografií Ukradené divočiny bude v Zoo Hluboká nainstalována od 1. února tohoto roku a návštěvníci si ji mohou prohlédnout ve vzdělávacím centru zoo,“ sdělil zástupce ředitele Zoo Hluboká Roman Kössl.

Kromě zoologických zahrad se prostřednictvím spolupráce na propagaci těchto fotografií ke kampani připojily i další ochránářské organizace jako

Česká společnost ornitologická a Vulture Conservation Foundation, zabývající se mj. otravami dravců a supů karbofuranem, Global Tiger Forum, která má za cíl ochranu tygrů, a dále WildAid a TRAFFIC bojující proti globálnímu obchodu s divokými živočichy a rostlinami a produkty z nich vyrobenými.

Kampaň získala uznání také na mezinárodním poli – opakovaně o ní informovala Světová asociace zoologických zahrad a akvárií WAZA a obě

série fotografií Lucie Čizmarové i jejich příběh uspěly ve fotografické soutěži International Photography Awards. „Ohlasy u nás v České republice i v zahraničním ochránářském světě nás velmi těší. Jedná se o další cestu šíření osvěty o nepříliš známém nelegálním obchodu s divokými zvířaty, který je po obchodu s drogami, zbraněmi a lidmi považován za nejlukrativnější odvětví nelegálního byznysu na světě,“ vysvětluje ředitel záchranného programu Kukang František Příbrský.

Galerie Knížecí dvůr

Galerie má momentálně zavřeno.

Nejbližší akce

18. 4. 2020 – 21. 5. 2020 Josef SYNEK - obrazy
Vernisáž v sobotu 18. dubna 2020 v 17 hodin

Výstavní plán

18. 4. 2020 – 21. 5. 2020 Josef SYNEK, obrazy
23. 5. 2020 – 18. 6. 2020 Jiří NEKOLA, sochy, řezby
20. 6. 2020 – 30. 7. 2020 Jan VLČEK, obrazy
1. 8. 2020 – 3. 9. 2020 Zdena MARSCHALOVÁ, obrazy
5. 9. 2020 – 1. 10. 2020 Renata ŠTOLBOVÁ, obrazy, textil

Povídání o křesťanství 2020

s jáhnem Michalem Opatrným

Etsi Deus non daretur ...jakoby Boha nebylo

Žijeme ve světě, kde jakoby
Boha nebylo...

Můžeme ve svém životě přesto
Boha potkat?

Zůstává ještě možné, být
v takovém světě křesťanem?

Jak hovořit o své víře s těmi, kdo ji
nesdílejí?

Scházíme se jednou za měsíc ve farním sále – vstup přes farní zahradu

29.1. 19.2. 18.3. 15.4. 20.5. 17.6.

MĚSTSKÁ CHARITA
ČESKÉ BUDĚJOVICE

OD ROKU 1991
JSME TADY PRO VÁS

CHARITA JE POMÁHAJÍCÍ ORGANIZACE

lidem na místech, kam není tolik vidět a přitom to jsou místa lidské společnosti,
kde je třeba největší nezištné pomoci – z lásky k bližnímu ... **VŠEM, BEZ ROZDÍLU**

PEČOVATELSKÁ
SLUŽBA

OSOBNÍ
ASISTENCE

DOMÁCÍ
ZDRAVOTNÍ PÉČE

PS
☎ 731 604 510

OA
☎ 731 604 411

DZP
☎ 731 604 187

AZYLOVÝ DŮM
PRO MUŽE
CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB
PRO OSOBY BEZ PŘÍSTŘEŠÍ
☎ 387 315 388

DŮM SV. PAVLA
NOCLEHARNA
SLUŽBA PRO MUŽE BEZ
STŘECHY NAD HLAVOU
☎ 387 315 388

NÍZKOPRAHOVÉ
DENNÍ CENTRUM
ZAŘÍZENÍ PRO OSOBY
BEZ PŘÍSTŘEŠÍ
☎ 387 315 388

TERÉNNÍ
PROGRAM
PRO OSOBY
BEZ DOMOVA A V KRIZI
☎ 731 604 457

DOMINO
SLUŽBA PRO LIDI
S DUŠEVNÍM ONEMOCNĚNÍM
☎ 776 655 343

V.I.P.
NÍZKOPRAHOVÉ ZAŘÍZENÍ
PRO DĚTI A MLÁDEŽ
☎ 731 604 494

SASANKA
SOCIÁLNÍ AKTIVIZAČNÍ SLUŽBY
PRO RODINY S DĚTMI
☎ 775 655 722

PŮJČOVNA
POMŮCEK
VOZÍKY, CHODÍTKA,
LŮŽKA A.T.D.
☎ 776 655 042

11 SLUŽEB pro různé cílové skupiny

2000

KLIENTŮ

25 AUTOMOBILŮ

120 ZAMĚSTNANCŮ pečujících o své klienty =
= 120 otevřených srdcí ochotných vždy pomoci

Jihočeský kraj

Služba je financována z rozpočtu Jihočeského kraje
a statutárního města České Budějovice.

Hotel Záviš

Nevinná Hluboká 2020

program – pátek 7. února v Šatlavě – Večer country folk muziky
sobota 8. února – ochutnávka vín
cimbálová muzika Štěpána Hanuše v Šatlavě
Country swing kapela + Sýkorky a hosté v hotelové restauraci
Pro přespolní zajištěno ubytování!
Srdečně vás zve Jirka Hanuš

Hotel ŠTEKL

hledá spolehlivého pracovníka na pozici portýra
Kontakt: Kateřina Cögerová, tel. 606 372 102

Defibrilátor v infocentru

Foto: Ing. Hana Viasáková

V pátek 31. ledna v 11 hodin se v Infocentru slavnostně předával defibrilátor. Za IC se dostavil David Šťastný a za účasti p. Šuleře a p. Lusta za Nadaci ČEZ, která poskytla v rámci programu Podpora regionů nadační příspěvek ve výši 250000 Kč na realizaci projektu „Pořízení defibrilátoru a dalšího vybavení městské knihovny, městské policie a městského úřadu“. Na místě byl i zástupce městské policie, Patrik Brožek. Policisté z projektu pořídili startovací booster a odolný tablet pro práci v terénu.

Defibrilátor je umístěn na hlavní turistické cestě ve městě a bude obsluhován vyškoleným personálem Infocentra zatím během provozní doby IC. Zvažuje se umístění přístroje ven do speciální vyhřívané skříňky. V rámci projektu se pořídil také počítač pro obsluhu městské knihovny a 4 počítače pro Městský úřad a jeden notebook pro práci v terénu.

Mgr. Lucie Jozová

Problém zapomenuté skládky Řídká Blana

Všichni „staří“ Hlubočáci to latentně vědí. V sedmdesátých a osmdesátých letech se vozil nejrůznější, dávno zapomenutý odpad do bývalých těžebních jam v lokalitě Řídká Blana, cca kilometr od obce Munice směrem na Zahájí.

Když jdete v této oblasti na houby, vidíte a cítíte, že tam není něco normálního: porost téměř žádný či zakrnělý, půda se pod vámi občas houpe a když do země strčíte klacek, občas ho vytáhnete černý od dehtu. To jsou Řídká Blana dnes.

V rámci mapování starých ekologických zátěží poskytlo Ministerstvo životního prostředí našemu městu v roce 2018 dotaci na projekt „Analýza rizik ohrožení životního prostředí vlivem neřízených skládek na významné lokalitě Řídká Blana“. Analýzu zpracovala odborná firma SaNo CB, s. r. o. a závěr Ministerstva životního prostředí zní: „...vzhledem k identifikaci rizik plynoucích z přítomnosti kontaminace a ropných látek v zeminách

je některé lokality nezbytné řešit sanaci bezodkladně z důvodů vysokých koncentrací nebezpečných látek...“ Na základě těchto závěrů se konalo na Krajském úřadě jednání za účasti paní hejtmanky, starostů obcí Zahájí, Olešník a Hluboká nad Vltavou a ředitele Lesů ČR. Lokality bývalé skládky Řídká Blana se totiž nachází na katastrech obcí Zahájí a Olešník, pozemky jsou ve správě Lesů ČR a nejbližší osídlení jsou Munice. Vzhledem k tomu, že Hluboká nad Vltavou již v minulosti prováděla sanaci skládky Zikův lom a ostatní dvě obce nemají na podobnou činnost potřebné administrativní kapacity (na úřadě pracuje většinou pouze starosta a ekonomka), bylo dohodnuto, že o dotaci na sanaci požádá město Hluboká nad Vltavou s tím, že potřebné dofinancování zajistí Krajský úřad.

V současné době se čeká na rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, jak se k problematice zapomenuté skládky Řídká Blana postaví.

Tomáš Jirsa

Poděkování

Vánoce 2015, se Závěsem pan Ing. J. Chvátal s manželkou Luděnkou

Dne 6. ledna 2020 v nedožitých 84 letech dozněly akordy života pana Ing. Jiřího Chvátala. Poslední skladbu na své varhany již nedohrál...

Pan Ing. Jiří Chvátal, rodák z Hluboké nad Vltavou, dlouhá léta spolupracoval s hlubockým pěveckým sborem Závěš. Stal se jeho „dvorním aranžérem skladeb“. S velkým citem dokázal upravit pro sborový zpěv a pro klavírní doprovod nejen lidovou písničku, ale i ostatní skladby českých a světových hudebních mistrů. Jeho hudební aranžmá skladbám dodává neuvěřitelnou melodickou bohatost.

Díky jeho úpravám sklízí Závěš při koncertech úspěchy nejen v našich končinách, ale i v cizině, protože skladby jsou posluchačům blízké a líbí se.

Vážený pane inženýre Chvátale, milý Jirko, my „Závěšky“ Ti mnohokrát děkujeme za vše, co jsi pro náš sbor nezištně udělal. Vážíme se toho. Nezapomeneme na Tebe. Ani to nejde zapomenout. Vždyť při každém koncertu budeme zpívat pro Tebe, před očima nám budou tančit noty, které jsi pro nás vlastnoručně napsal.

Za pěvecký sbor Závěš Mgr. Milena Horníková, sbormistryně

Lyže

V týdnu od 13. do 17. ledna se žáci 3. tříd zúčastnili lyžařského kurzu na Lipně.

Cesta proběhla v pořádku, ubytovali jsme se ve velmi příjemném hotelku s krásným výhledem na lipenské jezero a po vydatném obědě jsme vyrazili na svah. Své lyžařské schopnosti a umění jsme vyzkoušeli na Martě a Kubíkovi ve Frymburku, kde nás příjemně překvapily celkem dobré lyžařské podmínky.

V úterý jsme pilovali lyžařskou techniku ve skiareálu Lipno. Všichni zvládali jízdu nejen lanovkou nahoru, ale i v obloucích směrem dolů. Po výcviku jsme doplnili zásoby v místním nákupním středisku.

Ve středu jsme se probudili do krásného slunečného dne. Dopoledne jsme strávili na sjezdovce. Po vydatném obědě nás čekal „odpočinkový den“. Ještě s kostí v puse a knedlíkem v ruce jsme dobíhali již rozjíždějící se autobus, který nás dopravil do Kubík parku ve Frymburku. Tam nás čekal snowtubing, nákupy, sladké občerstvení (palačinka a horká čokoláda) a hudební vsuvka, na které jsme si vysoutěžily spoustu odměn. Poté

jsme vzali útokem frymburské obchody se suvenýry. Krátce na to jsme se přesunuli do přeplněného lipenského Hopsária, které jsme během pár minut svým příchodem rázem vyčistili :-)) a měli ho tak sami pro sebe. Po hodinovém dovádění jsme si šli odpočinout na hotel, kde na nás čekala milá návštěva – pan školník s dalším jídlem. Po večeři jsme opět vyrazili do víru lipenského střediska, tentokrát do místního aquaparku.

Čtvrtý den jsme podle plánu celý prolyžovali. Sluníčko se tentokrát moc neukázalo a venkovní teplota spíše připomínala podzim.

V pátek nám pořadatelé parku Kubík ve Frymburku perfektně připravili technicky náročnou trať a závod mohl začít. Jako první trasu sjela všechna děvčata a poté se ze svahu vrhli nadšení chlapci. Všichni závodníci měli dva pokusy a kupodivu všichni dojeli po dvou, bez větších kotrmelců a ve velmi slušném čase i stavu :-))

Následovalo vyhlášení vítězů a odměny za statečnost a dobré výkony.

A. Svobodová a žáci 3. tříd

Olympiáda z dějepisu - okresní kolo

DDM V Českých Budějovicích vypsal pro letošní školní rok zajímavé téma dějepisné olympiády - Dlouhé století se loučí (do roku 1920). Do okresního kola jsme poslali dva žáky - Annu Marii Janskou a Františka Brůhu, oba žáci 9.A. V nabitě konkurenci dosáhli velmi dobrých výsledků a stali

se úspěšnými řešiteli. Oběma budoucím středoškolákům gratulujeme a přejeme hodně elánu do dalšího studia.

Monika Nová

Zájezd do Koločavy,

Milí spoluobčané,

v letošním roce uspořádalo město Hluboká nad Vltavou autobusový zájezd do partnerského města Koločava v Podkarpatské Rusi. Z důvodu pozitivních ohlasů se město rozhodlo v příštím roce expedici zopakovat.

Termín zájezdu: pátek 5. 6. 2020 - sobota 13. 6. 2020

Odjezd v pátek 5. 6. v podvečer, příjezd do Koločavy v sobotu dopoledne, odjezd z Koločavy v pátek 12. 6. po obědě, příjezd na Hlubokou v sobotu ráno a víkend na aklimatizaci.

Program: Výlety, turistika, příroda, památky na Československo, bečka a čan, hory, výlet na gruzaviku a tak. Optejte se účastníků výpravy

v roce 2019. Článek o návštěvě Koločavy vyšel v Hlubockém zpravodaji - číslo červenec – srpen.

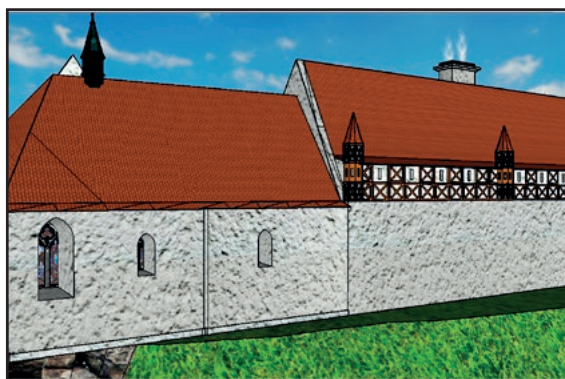
Cena za dopravu: 2000 Kč tam a zpět

Cena za ubytování: 15 €/den za postel se snídaní. WC a sprchy k dispozici. Na cestu je třeba mít platný cestovní pas.

Zájezd se uskuteční pouze tehdy, přihlásí-li se dostatečný počet zájemců (cca 35-40).

Informace a závazné přihlášky již nyní u **Lucie Jozové 774 22 50 63**, jozova@hluboka.cz nebo u **Tomáše Jirsy 777 20 60 14**.

Váš MÚ Hluboká nad Vltavou

Možná podoba Karlova hrádku u Purkarce - © Mgr. F. Podzimek

Město Hluboká nad Vltavou Vás srdečně zve na přednášku

KARLŮV HRÁDEK

Současnost a plány do budoucna

Pondělí 17. 2. 2020 v 18.00 hodin v KC Panorama

Program:

1. Úvodní slovo – Jindřich Soukal – shrnutí současného stavu, výhled do budoucna
2. Projekt výzkumného a výukového střediska archeologie Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích – prof. PhDr. Rudolf Krajíc, CSc.
3. Archeologický výzkum v r. 2019 – Mgr. Martin Pták
4. Nejmodernější technologie v archeologii na příkladu Karlova Hrádku – J. Šindelář

Masopustní zabijačka na zámku Ohrada – vstup zdarma

Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství zve v sobotu 15. února na Lovecký zámek Ohrada všechny ty, kteří si chtějí vychutnat atmosféru tradiční zabijačky. Akce, která probíhá v masopustním období, spojí jak zabijačku a s ní spojenou hojnost jídla, tak i masopustní veselí představením masopustních masek i připomenutím masopustních zvyků, které jsou pro jihočeský masopust charakteristické.

Od 9 hodin přijďte ochutnat zabijačkovou polévku s kroupami, čerstvý ovar, vepřový mozeček nebo tlačenku.

Od 11 do 14 hod. při ukázkách výroby tradičních zabijačkových specialit poobědvat jitrnici, jelito či prejt doplněné staročeskou vejmrudou. V závěru odpoledne provoní nádvoří teplé škvarky.

V prostorách mysliveckého sálu je připravena výstava o historii chovu prasat, tradici zpracování vepřového masa a dalším významu prasete pro člověka.

Od 11 do 15 hodin budou mít návštěvníci ve třech vstupech možnost prožít masopustní veselici. O doprovodný program se postarají harmonikáři.

Bohatý doprovodný program je připraven též pro děti, které se mohou zabavit při pohádkách, v tvořivé dílně si vyrobí papírovou masku, naučit se naplnit a zašpejlovat imitaci jitrnice a v neposlední řadě si nechat namalovat masku na obličej.

MASOPUSTNÍ ZABIJAČKA

**15. 2. 2020
9-16 hodin
vstup zdarma**

Z PROGRAMU:

- ZABIJAČKOVÉ SPECIALITY • II-14 UKÁZKY VÝROBY TRADIČNÍCH PRODUKTŮ A ZPRACOVÁNÍ MASA • ŘEMESLNÉ STÁNKY • VÝROBA MASEK • ŽIVÁ HUDBA •
- VYSTOUPENÍ MASEK • VÝSTAVA • MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ • POHÁDKY •

LOVECKÝ ZÁMEK OHRADE

muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství
Ohrada 17, 373 41 Hluboká nad Vltavou

www.nzmz.cz

ZŘIZOVATELEM MUZEA JE MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Tok kachen

TOULKY PŘÍRODOU KOLEM HLUBOKÉ – JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

Fotograf přírody, který se denně toulá přírodou, může být svědkem různých událostí. Každý den v náručí přírody je jiný. I když jdeme vždy na stejná místa, pokaždé tam spatříme něco jiného. Jarní příroda je pro každého fotografa otevřená náruč, kde můžeme tvořit. Vždy tam najdeme inspiraci. Nikdy se mi nestalo, že bych ze svých fotografických výprav odešel s prázdnou. Pokaždé mne něco zaujme. Pravda je, že jsou případy, kdy spatřím nečekanou událost a nelze ji fotograficky zdokumentovat. Ale i v těchto případech si potom odnáším jen vzpomínky, které navždy zůstanou v paměti. Proto také některé poznatky si doma zapisuji. Někdy dokonce, když je čas, tak mám s sebou vždy v batohu malý zápisník s tužkou, a tam to ve zkratce zapíši. Doma potom událost znovu přepíši a doplním.

Jednoho dne jsem se vydal k Vrbenským rybníkům nedaleko Bavorovic. Je to nádherná soustava několika rybníků, kde můžeme spatřit desítky druhů kachen a jiných ptačích obyvatel. Vedle rozkříčených racků, kteří zde mají několik velkých kolonií, můžeme vidět hnízdicí kvakoše, husy velké, roháče a řadu jiných druhů. Vždy záleží jen na fotografovi, o který druh se bude zajímat.

V jedné zátce na protějším břehu jsem spatřil dalekohledem bílou kachnu. Nejdříve jsem se domníval, že se sem zatoulala některá domácí kachna, ale při podrobnější prohlídce jsem zjistil, že je to březňačka – albín. Záhy se o kachnu začali zajímat dva kačeři březňaček. Námluvy se ale odehrávaly daleko od hráze, a tak nebylo možné neobvyklou situaci

fotografovat. Proto jsem se pokusil obejít rybník z druhé strany. Než jsem se ale dostal až do míst, kde byly kachny, tak se stalo to, čeho jsem se obával. Všechny kachny odlétly a spolu s nimi i albín. Veškerá námaha byla zbytečná.

K rybníku jsem se vydal i druhý den. Rovnou jsem šel z druhé strany k velké zátce, a tam se ukryl v hustém rákosí a čekal, zda se objeví. Uběhla hodina, druhá a bílá kachna nikde. Již jsem si myslel, že ji sebral nějaký dravec, nebo se znenadání odstěhovala jinam. Celý den jsem se toulal kolem tohoto rybníka, ale kachnu

albína jsem nespatrił. Dlouho do pozdních hodin jsem čekal na břehu a dalekohledem sledoval všechny kachny, které tam byly. Další den jsem pro zaneprázdnění nemohl jít k rybníku, až následující den jsem byl zase v místech, kde se kachna albín zdržovala.

Cestou jsem se již nemohl dočkat, zda se s „tajemnou“ bílou kachnou setkám. Sotva jsem přišel blíž k rybníku, tak jsem pozoroval hladinu dalekohledem. Stále jsem bílou kachnu neviděl. Došel jsem zase až na stejné místo, kde jsem si předtím vyšlapal v rákosí, pozorovací stanoviště, dal fotoaparát s teleobjektivem na stativ a čekal. Hodiny čekání ubíhaly velmi pomalu. Až do chvíle, kdy najednou kachna albín přilétla. Byla sama. Žádný z kačerů se o ni nezajímal. Bylo mi to jedno, hlavně, že tady byla. Rychle jsem fotografoval. Jen jsem litoval, že není nablízku žádný z nápadníků. Ovšem byl jsem šťasten, že mám alespoň samotnou bílou kachnu. Vydržel jsem u rybníka, až do doby, kdy se opět kachna rozhodla, že odlétne pryč. Na její návrat jsem již nečekal. Znovu jsem se vracel ještě několikrát do těchto míst, ale kachna se prostě ztratila. Zůstalo po ní jen pár snímků.

Za tři dny jsem šel opět na „lov“ kachen k jinému rybníku, který sousedí s touto rezervací, a světe div se. Tam se najednou pár metrů od břehu odehrával krásný tok březňaček, kdy nádherně pestře vybarvenému kačerovi byla družkou moje bílá kachna. Ani jsem nestačil postavit stativ. Jen jsem rychle zaklekl a snímal tuto zajímavou podívanou. Tak skončila anabáze březňačky albína. Potom jsem se s ní již nikdy nesetkal.

fota: Jaromír Zumr

Vstupenky v
KC PANORAMA

Tel. +420 387 966 180

Mobil +420 774 457 269

Nebo na www.cbsystem.cz (jen poslední dvě řady)

DIVADELNÍ SPOLEK
Křížžáci
uvádí divadelní hru:

Hrajeme:

31. ledna 2020 (pro důchodce)

1. února 2020 (premiéra)

14., 15., 28., 29. února

13., 14., 27. března

28. března (děníéra)

Vždy od 19 hodin v KC PANORAMA Hluboká nad Vltavou

JETO NA BEDNU

zabedněná fraška z časů, o nichž už nikdo nevěří, že byly.
Volně podle jednoaktové hry Bedny Muzy Pavlovové.

Režie: Zdeněk Dušek

Dramaturgie: Jaroslava Červenková

Scénografické řešení a choreografie: Jiří Untermüller

Hrají:

Vít Macháček nebo Michal Valenta, Magdaléna Svobodová, Michaela Prchalová, Eliška Váchová, Karolína Rysová, Lucie Jozová,
Jan Prchal, Josef Jirátko, Miroslav Čeněk nebo Zdeněk Dušek, Dominik Valenta a Dominik Benýšek.

